

BEZPŁATNY

ISSN 1509-4677

powiatowy

Kurier

NR 9/2022 (210)

www.starostwo.lezajsk.pl

LEŻAJSK
NOWA SARZYNA
GRODZISKO DOLNE
KURYŁÓWKA

W numerze:

- XXIII Pielgrzymka Służb Mundurowych Województwa Podkarpackiego i XXIII Dożynki Powiatowe
- Dzieje sanktuarium oo. Bernardynów w Leżajsku w okresie staropolskim
- Azalia nadal w czołówce najlepszych
- PODRÓŻE: Peru – Machu Picchu cz. 2

W NUMERZE:

POWIAT

4-9

- XXIII Pielgrzymka Służb Mundurowych Województwa Podkarpackiego i XXIII Dożynki Powiatowe
- III Zlot Pojazdów Różnych KLAMOT 2022
- Powiat Leżajski otrzymał promesę na realizację inwestycji w ramach Programu Inwestycji Strategicznych dla gmin popegeerowskich
- Uniwersytet Samorządności w Brzyskiej Woli
- Pamięci pewnego spotkania – królowa Elżbieta II i marszałek Józef Żych
- Nowe przejścia dla pieszych w Woli Zarzyskiej i Tarnawcu
- Urzędnik z przypadku, społecznik z powołania cz.2

OŚWIATA

12-14

- ZSL
- ZST
- SOSW

KULTURA

15-20

- Zespół Pieśni i Tańca „Leliwa” na festiwalu w Albanii i Macedonii
- „Legenda o Smętku” w wydaniu plenerowym
- Dzieje sanktuarium oo. Bernardynów w Leżajsku w okresie staropolskim, Cz. I. Objawienia maryjne
- 78. rocznica Powstania Warszawskiego
- Wystawy „Pomalować świat” i „Odnaleźć siebie...” w ramach Festiwalu Osób Wyjątkowych

SPORT

21

- Azalia nadal w czołówce najlepszych

KALENDARZ IMPREZ

KULTURALNYCH I SPORTOWYCH

22

ABC BEZROBOTNEGO

23

PODRÓŻE:

24-25

Peru – Machu Picchu cz. 2

BŁOK REKLAMOWY

26-28

Kurier Powiatowy – Wydawca: Starostwo Powiatowe w Leżajsku, ul. Kopernika 8, 37-300 Leżajsk.

Adres redakcji: ul. Skłodowskiej 8 (budynek B Starostwa Powiatowego w Leżajsku), tel. 17 240 45 72, e-mail: promocja@starostwo.lezajsk.pl

Redaktor naczelna: Natalia Nowicka. **Redakcja wydania:** Małgorzata Charko (ZST), Stanisław Majcher (ZSL), Tomasz Chrzastek (SOSW), Roman Federkiewicz (Muzeum Ziemi Leżajskiej).

Wszelkie prawa zastrzeżone. Artykuły odzwierciedlają poglądy ich autorów. Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych. Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania tekstów i zmiany tytułów. Za treść reklam i ogłoszeń płatnych Redakcja nie bierze odpowiedzialności.

Druk: TOP DRUK Sp. z o.o., s.k., Łomża

Przygotowanie do druku: grafikaitp@gmail.com

Nakład: 3000 egzemplarzy

Numer zamknięto: 19.09.2022 r.

Awans zawodowy nauczycieli z powiatu leżajskiego

22 i 29 sierpnia 2022 r. odbyły się spotkania Starosty Leżajskiego Marka Śliży z nauczycielami, którzy otrzymali akty nadania stopnia nauczyciela mianowanego, a są to: Agnieszka Kwiecień, Bożena Niemczyk, Justyna Majkut i ks. Grzegorz Rogoz z Zespołu Szkół Licealnych im. Bolesława Chrobrego w Leżajsku, Jolanta Korasadowicz i Jerzy Garbacki z Zespołu Szkół Technicznych im. Tadeusza Kościuszki w Leżajsku oraz Paweł Kupras ze Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego im. św. Jana Pawła II w Leżajsku.

Nadanie stopnia nauczyciela mianowanego poprzedziło uroczyste ślubowanie, które nauczyciele złożyli przed starostą.

EZ

KONKURS dla seniorów

Fotografie z dawnej pracy

Prześlij zdjęcie ze swojej pracy z dawnych lat i zagraj o atrakcyjne nagrody!

Aplikuj.pl

„Fotografie z dawnej pracy” – konkurs na najlepszą fotografię z dawnej pracy

Portal pracy aplikuj.pl zaprasza do udziału w konkursie wszystkie osoby w wieku minimum 50+ z województwa podkarpackiego i lubelskiego, które posiadają pamiątkowe zdjęcia związane z dawniej wykonywaną profesją.

Do zabawy można nadesłać maksymalnie 3 fotografie, a należy zrobić to poprzez internetowy formularz zgłoszeniowy. Do konkursu można dołączyć do 16 października 2022 roku.

Do wygrania atrakcyjne nagrody m.in.: kursy komputerowe (strefakursow.pl), telefony komórkowe oraz inne gadzety i ciekawe książki.

Szczegóły oraz regulamin na stronie www.aplikuj.pl/konkurs-fotografie

LVI SESJA

Rady Powiatu Leżajskiego

24 sierpnia w Sali Obrad Rady Powiatu Leżajskiego odbyła się LVI sesja rady. Po przyjęciu porządku obrad i protokołów z LIV oraz LV sesji Rady Powiatu radni zapoznali się z informacją o przebiegu wykonania planu finansowego Samodzielnego Publicznego Zespołu Opieki Zdrowotnej w Leżajsku za I półrocze 2022 r., informacją o przebiegu wykonania planu finansowego Muzeum Ziemi Leżajskiej w Leżajsku za I półrocze 2022 r. oraz informacją Zarządu Powiatu o przebiegu wykonania budżetu Powiatu za I półrocze 2022 r.

Następnie podjęli uchwały:

- zmieniającą Uchwałę Nr XLIX/273/2022 Rady Powiatu Leżajskiego z dnia 30 marca 2022 r. w sprawie zaciągnięcia zobowiązania ponad rok budżetowy 2022;
- zmieniającą Uchwałę Nr XLVIII/270/2022 Rady Powiatu Leżajskiego z dnia 24 lutego 2022 roku w sprawie określenia zadań z za-

kresu rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudniania osób niepełnosprawnych oraz wysokości środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełno-

sprawnych przeznaczonych na realizację tych zadań w 2022 r.;

- w sprawie przyjęcia Strategii Rozwoju Ponadlokalnego Leżajskiego Obszaru Funkcjonalnego na lata 2021-2027 z perspektywą do 2035 r.;
- w sprawie przyjęcia Programu Rozwoju Powiatu Leżajskiego na lata 2021-2027;
- w sprawie udzielenia dotacji celowej na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków położonych na obszarze Powiatu Leżajskiego;
- w sprawie wprowadzenia zmian w budżecie Powiatu na 2022 r.

Ponadto radni zapoznali się ze sprawozdaniem z działań podejmowanych przez nadzór wodny na obszarze powiatu leżajskiego za rok 2021, sprawozdaniem z działalności komisji stałych Rady Powiatu Leżajskiego za I półrocze 2022 r. oraz sprawozdaniem starosty z prac Zarządu Powiatu w okresie międzysesyjnym.

XXIII Pielgrzymka Służb Mundurowych Województwa Podkarpackiego i XXIII Dożynki Powiatowe

8 września w Święto Narodzenia Matki Bożej, corocznie odbywa się Pielgrzymka Służb Mundurowych Województwa Podkarpackiego połączona z Dożynkami Powiatowymi organizowana przez Powiat Leżajski i Sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia w Leżajsku. Obchody przyciągają do świątyni rzesze pielgrzymów. W tym roku już po raz dwudziesty trzeci przybyli przedstawiciele formacji służb mundurowych z Podkarpacia oraz rolnicy z powiatu leżajskiego. Dzień ten jest szczególnie zarówno dla rolników, którzy celebryją zwieńczenie całorocznego trudu pracy, jak i dla mundurowych, którzy na co dzień poprzez swoją służbę strzegą bezpieczeństwa i niosą pomoc drugiemu człowiekowi.

Uroczystość rozpoczęła polowa msza święta, której przewodniczył Ordynariusz Diecezji Rzeszowskiej J. E. Ks. Bp Jan Wątroba. Na bożeństwo tradycyjnie poprzedził uroczysty przemarsz formacji mundurowych ulicą Mickiewicza spod Miejskiego Centrum Kultury w Leżajsku.

W uroczystości wzięły udział następujące służby mundurowe: Wojsko Polskie – 21 Brygada Strzelców Podhalańskich reprezentowana przez 16 Batalion Saperów z Niska, Wojska Obrony Terytorialnej – 32 Batalion Lekkiej Piechoty z Niska, Służba Więzienna, Bieszczadzki Oddział Straży Granicznej, Izba Administracji Skarbowej, Centrum Operacji Lądowych – Dowództwo Komponentu Lądowego im. gen. Andersa z Krakowa, Policja, Państwowa Straż Pożarna, Ochotnicza Straż Pożarna, Jednostka Strzelecka 2035 z Leżajska oraz klasy

wojskowa i pożarnicza z Zespołu Szkół Licealnych w Leżajsku, Straż Ochrony Kolei, Nadleśnictwo Leżajsk, Straż Miejska oraz po raz pierwszy Inspekcja Transportu Drogowego. W związku z tym, że pielgrzymka połączona jest z Dożynkami Powiatowymi, brały w niej udział również delegacje wieńcowe z gmin: Grodzisko Dolne, Nowa Sarzyna, Leżajsk oraz Kuryłówka. Łącznie w uroczystości uczestniczyło 29 sołectw z terenu powiatu leżajskiego.

W wydarzeniu wzięli udział również zaproszeni goście, m.in.: Marszałek Sejmu II Kadencji Józef Zych, poseł na Sejm RP Jerzy Paul, Poseł na Sejm RP Kazimierz Gołojuch, II Wicewojewoda Podkarpacki Radosław Wiatr, Członek Zarządu Województwa Podkarpackiego Stanisław Kruczek, Dyrektor Generalny Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego

w Rzeszowie Marcin Zaborniak, radny Sejmiku Województwa Podkarpackiego Karol Ożóg, Starosta Leżajski Marek Śliż, Wicestarosta Leżajski Lucjan Czenczek, Członek Zarządu Powiatu Leżajskiego Krzysztof Trębacz, Wiceprzewodniczący Rady Powiatu Józef Majkut wraz z radnymi powiatowymi, wójtowie i burmistrzowie, samorządowcy, radni gminni, komendanci policji i straży pożarnej z terenu województwa oraz dowódcy pozostałych służb mundurowych, dyrektorzy instytucji powiatowych, gminnych i szkół, kierownicy jednostek, przedsiębiorcy, przedstawiciele duchowieństwa oraz organizacji społecznych, a także pielgrzymi przybywający w tym dniu do sanktuarium. W uroczystości uczestniczyła również delegacja z miasta Berezań na Ukrainie.

Nad bezpieczeństwem uczestników czuwali policjanci z Komendy Powiatowej Policji w Leżajsku oraz członkowie Jednostki Strzeleckiej 2035 i ratownicy medyczni ze Szpitalnego Oddziału Ratunkowego w Leżajsku. Gospodarzem tegorocznych Dożynków Powiatowych była Gmina Kuryłówka, reprezentowana przez Wójta Gminy Agnieszkę Wyszynską oraz starostów dożynek: Teresę i Jana Kusych z Brzykskiej Woli. Posługę liturgiczną mszy św. pełnił Bieszczadzki Oddział Straży Granicznej oraz Jednostka Strzelecka 2035 z Leżajska, zaś o oprawę muzyczną zadbała Orkiestra Wojowska z Rzeszowa.

Do ważnych akcentów podkreślającymi nadzwyczajny charakter wydarzenia należały: odnowienie Aktu Zawierzenia Służb Mundurowych Matce Boskiej Leżajskiej, który odczytał Komendant Wojewódzki Policji w Rzeszowie nadinsp. Dariusz Matusiak oraz Modlitwa Rolnika do Matki Bożej Leżajskiej odczytana przez starościnę tegorocznych dożynek.

W trakcie nabożeństwa biskup poświęcił przyniesione wieńce dożynkowe, a przedstawiciele poszczególnych formacji mundurowych, instytucji samorządowych oraz gmin złożyli symboliczne dary jako wyraz wdzięczności Matce Boskiej za otrzymane łaski. Po zakończeniu liturgii uczestnicy dożynek udali się na ciepły posiłek przy Franciszkańskim Ośrodku Kultury, gdzie odbył się dalszy ciąg uroczystości, podczas którego wystąpiła Kapela „Wiemy o co chodzi” z Kuryłówki.

Organizatorzy składają podziękowania za pomoc przy organizacji następującym firmom i instytucjom: Zakładowi Mięsnemu Smak Górno, Piekarni PSS Społem w Leżajsku, Firmie „ORZEC” z Kolbuszowej, Podkarpackiemu Centrum Hurtowemu Agrohurt z Rzeszowa, ZPOW „Hortino” Sp. z o.o. w Leżajsku, Browarowi w Leżajsku Grupa Żywiec S.A., Komendzie Powiatowej Policji w Leżajsku, Komendzie Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Leżajsku, Jednostce Strzeleckiej 2035 z Leżajska, harcerzom z Komendy Hufca Leżajsk, Miejskiemu Zakładowi Komunalnemu w Leżajsku, Gminnym Ośrodkom Kultury, Zespołowi Szkół Licealnych, SP ZOZ w Leżajsku i Zarządowi Dróg Powiatowych w Leżajsku.

MB

fol. Wacław Padowski

III ZLOT POJAZDÓW RÓŻNYCH KLAMOT 2022

Pierwsze zapowiedzi tegorocznego KLAMOTA ukazały się w mediach społecznościowych wraz z początkiem roku i natychmiast wywołały poruszenie. Freestyle Family, Redlin i Leniwiec – to brzmi co najmniej dobrze. Początkowo impreza miała trwać jeden dzień, ale ku uciesze motoentuzjastów i rockowych brzmień ostatecznie zachowała swój dwudniowy tryb.

Sobota, 7 sierpnia, trochę straszyla jakże potrzebnym rolnikom deszczem, ale dla organizatorów było to lekkie zmartwienie. Koniec końców z dużej chmury mały deszcz, więc Benek&Bimbronauci mogli zagrać koncert ze sceny umieszczonej na tirze. Bimbronauci wiedzą, jak rozgrzać publikę, więc bisom nie było końca. Koncert był doskonałą zapowiedzią głównego dnia zlotu. Nad zalewem pojawili się pierwsi „zlotowcy”. Parkowali, rozbiłali namioty, palili grille i zaczęli świętować.

W niedzielę, od godz. 11.00 rozpoczęła się rejestracja pierwszych pojazdów, których na placu pojawia się coraz więcej. Rejestracje wskazują, że przyjechali z różnych zakątków Podkarpacia, ale pojawiają się również pojazdy z oznaczeniami lubelskimi, małopolskimi, świętokrzyskimi, śląskimi, mazowieckimi.

Piękna pogoda, niemal bezwietrzna, sprzyja ekipie Freestyle Family Motocross (FMX), uprawiającej jedną z najbardziej wymagających, ekstremalnych i widowiskowych dyscyplin motocyklowych na świecie. Punktualnie o 15.00 zaczynają swój pierwszy pokaz. Ryk 250 cm³ silników robi wrażenie. Co niektórzy bardziej wrażliwi widzowie zakrywają oczy lub patrzą na las, zamiast na zawodników. Trudno się dziwić – 22 metrowe skoki i salta na wysokości 8 metrów robią wrażenie na każdym. Zarówno młodzi, jak i starsi nie stoją obojętnie, nagradzając zawodników owacjami, a mistrzowie z teamu FF: Marcin Łukaszczyk, Rafał Biały i Mikołaj Tempka po to właśnie przyjechali, by dać zastrzyk niesamowitych emocji i adrenaliny. Podczas zlotu odbyły się trzy takie bloki pokazów, a w międzyczasie można

było zdobyć autografy, zdjęcia, a także wziąć udział w konkursach.

Organizatorzy, oprócz corocznych wyborów najstarszego pojazdu w danej kategorii, postanowili przyznać nagrody dla: króla Klamota i króla dystansu. Zdobywcą tytułu króla dystansu – a raczej królowej dystansu – zdobyła NYSA 522 z Jastrzębia Zdroju, która pokonała na zlot najdłuższą trasę, czyli 390 km. Natomiast króla Klamota wybierano spośród 16 maszyn wytypowanych uznaniowo przez organizatorów. Do tej rywalizacji zaproszono różne pojazdy. W wyniku głosowania widzów królem Klamota 2022 został ZŁ, pojazd wzorowany na filmie „Powrót do przyszłości”. Najstarszy rower był z 1960 roku, dwa motocykle Harley Davidson WLA z 1942 roku, samochód Trabant 601S z 1952 roku, a ciągniki rolnicze: Zetor 25A i Ursus C 325 z 1960 roku.

Zlot Pojazdów Różnych Klamot z założenia jest połączeniem motoryzacji z muzyką, w szczególności z muzyką rockową. Orkiestra Dęta Gminnego Ośrodka Kultury w Kuryłowce zaprezentowała nieco inny repertuar – w jej wykonaniu można było usłyszeć utwory marszowe oraz biesiadne, które rozbrzmiewały na alejkach wokół zalewu. Zaskoczeniem był mini koncert Kapeli „Wiemy o co chodzi”, która pokazała wszystkim swoją rockową odsłonę. Gwiazdami muzycznymi tegorocznego Klamota były zespoły: Redlin – grający muzykę folkową bliską ludziom, okraszona energią i nowoczesnym brzmieniem oraz Leniwiec – grupa rockowa grająca melodyjną muzykę punk, rock, reggae i ska wzbogaconą dźwiękami saksofonu, akordeonu i puzonu. Muzyka w ich wykonaniu to nie tylko mocne hasła o sprawach, które uważają za słuszne i ważne, ale też zabawa, dowcip i humor.

Organizatorzy dziękują pasjonatom motoryzacji, którzy przybyli swoimi „klamotami” z różnych zakątków, nie tylko z Podkarpacia, ale całego kraju. To dzięki nim ta impreza tak pięknie się rozwija. Wyrazy wdzięczności kierują również do publiczności za fantastyczną, kulturalną zabawę oraz do mediów: TVP Rzeszów, Radia Super Nova Rzeszów, „Gazety Codziennej Nowiny”, portalu Nowiny 24 i „Kuryłowskich Wieści” za objęcie wydarzenia patronatem.

Ponadto organizatorzy dziękują sponsorom wydarzenia, do których należeli: Inventor Catering Imprezy, Gospoda u Węclawów, Elinsbud, Klimatyzacje WST-SERWIS, Powiat Leżański (współorganizator), Centrum Bankietowo-Hotelowe PERŁA, Lux-Like Centrum Auto Kosmetyki, Ubezpieczenia Anna Janda, Drukarnia EMKA, Bar Mała Przysań na lato, Tyrolka Ożanna, Mechanika samochodowa Damian Kowal, MEDIA ABC Kuryłówka, Meblo Schod, Sagitum S.A., LUK-DRAFT, Admil Sp. z o.o., Browar Leżański, Sarzyna Chemical, Polfill, MAXX Pro-Tech, Mrówka Leżański, TransTel Serwis, FC JUNAK Tarnawiec, THPU Meteor, Styropianex, NOV OPTIC, REMAL, Mechanika Pojazdowa Jan Miś, Lakiernia Proszkowa Grajczyk, MIRTRANS, Metrohouse, ALICJA Biuro

Nieruchomości, Smak Górnio, Rutkowski&Trebacz, Strzelnica ARIZONA, ZBDiT BABIŚ, SVEA, Motozbyt Leżański, Fred-Wood, SANITEX, BRUK-WAR, Auto-Moto N.E.D., BS Leżański, Remet CNC, GS Leżański, GAL Polska, Rut Instalacje, Ale Frajda, Pizzeria Szczepan. Dziękują także za pomoc organizacyjną i techniczną Ekipie Słonecznej Californii wraz z wolontariuszami, pra-

cownikom Gminy Kuryłówka i pracownikom interwencyjnym, Firmie APEX, ZGK Sp. z o.o. w Kuryłówce i Jerzemu Sienkiewiczowi. Natomiast Ochotniczym Strażom Pożarnym z terenu gminy Kuryłówka za profesjonalne zabezpieczenie pożarowe i porządkowe imprezy.

Dyrektor GOK w Kuryłówce Leszek Połtać

Powiat Leżajski otrzymał promesę na realizację inwestycji w ramach Programu Inwestycji Strategicznych dla gmin popegeerowskich

W trzeciej edycji Programu Inwestycji Strategicznych skierowanej do samorządów, na terenie których działały państwowe gospodarstwa rolne przyznano środki na realizację 1885 inwestycji. Pieniądże trafią do prawie 1600 jednostek samorządu terytorialnego, w tym do Powiatu Leżajskiego.

Przyznane dofinansowanie może pokryć maksymalnie 98 proc. kosztów inwestycji, natomiast samorządy muszą wnieść minimum 2 proc. wkładu własnego. Zgodnie z regulaminem programu, na podstawie decyzji Prezesa Rady Ministrów, BGK wystawiło już promesy inwestycyjne dla samorządów.

Promesy na realizację inwestycji na terenie powiatu leżajskiego, 15 lipca w Muzeum Ziemi Leżajskiej wręczył przedstawicielom samorządów poseł na Sejm RP Jerzy Paul. Ponadto promesy na realizację zadań otrzymały: Miasto i Gmina Nowa Sarzyna, Gmina Grodzisko Dolne, Gmina Kurylówka i Gmina Leżajsk. Do samorządów trafi łącznie 10 543 548 zł.

Powiat Leżajski otrzymał promesę w wysokości 2 941 000 zł na realizację zadania pn. „Rozbudowa odcinka drogi powiatowej nr 1243 Jelna-Maleniska w miejscowości Jelna w km 1+330 – 1+989”.

NN

WOJEWÓDZTWO
PODKARPACKIE

Uniwersytet Samorządności w Brzyskiej Woli

Gmina Kurylówka otrzymała dofinansowanie na realizację projektu pn. „Przeprowadzenie warsztatów edukacyjnych dla mieszkańców powiatu leżajskiego w ramach inicjatywy „Uniwersytet Samorządności” ze środków budżetu Województwa Podkarpackiego w ramach Podkarpackiego Programu Odnowy Wsi na lata 2021-2025 na realizację II etapu koncepcji „Uniwersytetu Samorządności”. Planowana wartość kosztów całkowitych zadania wynosi 20 000 zł, wartość dofinansowania 15 000 zł.

W ramach zadania przeprowadzono już część warsztatów edukacyjnych związanych z kulturą niematerialną oraz zajęć praktycznych z zakresu udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej dla mieszkańców powiatu leżajskiego. Spotkania odbywają się w sali szkoleniowej w budynku Domu Ludowego w Brzyskiej Woli, która została wyposażona i zmodernizowana w ramach I etapu koncepcji „Uniwersytetu Samorządności” w roku 2021.

Gmina Kurylówka

Pamięci pewnego spotkania

- królowa Elżbieta II i marszałek Józef Zych

Z wielkim smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci królowej Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej Elżbiety II. Wśród swoich licznych, oficjalnych wizyt zagranicznych, złożyła ją również w Polsce w dniach 25-27 marca 1996 r.

Drugiego dnia wizyty, wraz z małżonkiem, księciem Edynburga Filipem przybyła do siedziby Sejmu RP, gdzie wzięła udział w uroczystym zgromadzeniu posłów i senatorów. Powitalne przemówienie wygłosił marszałek Sejmu RP Józef Zych, który przewodniczył zgromadzeniu. W wystąpieniu Marszałek Zych zwrócił uwagę m.in. na stosunki polsko-brytyjskie w czasie II wojny światowej, pomoc brytyjską dla Polski w latach 80. XX w. i poparcie Wielkiej Brytanii dla polskiej akcesji do NATO i Unii Europejskiej. Królowa Elżbieta II w swoim wystąpieniu, przyjmowanym burzliwymi oklaskami, w sposób jednoznaczny poparła polskie starania w tej sprawie mówiąc, że „Polska potrzebuje Europy, ale także Europa potrzebuje Polski”. Wielki aplauz wzbudziło również wypowiedziane przez nią po polsku zdanie „Żeby Polska była Polską”. Wspomniała także, iż generał Władysław Sikorski należał do przyjaciół jej ojca, króla Jerzego VI oraz że Wielka Brytania nigdy nie zapomniała o bohaterstwie polskich lotników w czasie II woj-

ny światowej. Następnie w zaciszu specjalnie przystosowanego pomieszczenia sejmowego marszałek Józef Zych rozmawiał z królową „w cztery oczy”, zaś w trakcie uroczystej kolacji, wydanej na cześć dostojnych gości przez Sejm, siedział pomiędzy parą królewską. Królowa Elżbieta II w trakcie rozmowy interesowała się zarówno sprawami publicznymi, jak i osobistymi, natomiast książę Filip, z którym w późniejszych latach marszałek Zych spotykał się jeszcze dwukrotnie, dał się poznać jako wytrawny znawca brytyjskich problemów parlamentarnych. Bezpośrednie rozmowy z królową Elżbietą II marszałek zalicza do najważniejszych spotkań w swojej bogatej karierze politycznej.

Na wystawie „Ze wsi na Wiejską, czyli Marszałek Józef Zych w służbie Narodu, Kościoła i Ziemi Leżajskiej” w Muzeum Ziemi Leżajskiej prezentowane są m.in. zdjęcia dokumentujące historyczne spotkanie naszego krajana z najdłużej panującą brytyjską monarchią.

MZL

Nowe przejścia dla pieszych

w Woli Zarczyckiej i Tarnawcu

W czerwcu i lipcu oddano do użytku dwa przejścia dla pieszych na terenie powiatu leżajskiego. Przejście w Woli Zarczyckiej powstało w ramach przebudowy odcinka drogi powiatowej nr 1265R Górno (gr. pow.) – Wola Zarczycka – Nowa Sarzyna w km 7+342 – 7+58, zaś przejście w Tarnawcu to osobne zadanie realizowane jako przebudowa istniejącego przejścia dla pieszych w ciągu drogi powiatowej nr 1250R Kuryłówka – Kolonia Polska – Cieplice (gr. pow.) w miejscowości Tarnawiec w km 1+924. Celem projektów była poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego, a w szczególności ruchu pieszych, a tym samym poprawa jakości życia mieszkańców obu miejscowości.

RI

Urzędnik z przypadku, społecznik z powołania

CZ. 2

Dostał zadanie formowania urzędu w dobie transformacji ustrojowej. Przyszedł „tylko na chwilę”, a ona rozciągnęła się na kilka dekad, podczas których **Stanisław Chmura**, bo o nim mowa, zdążył zbudować ze swoim zespołem podwaliny przyszłej administracji samorządowej i jako pierwszy starosta leżajski po reformie administracyjnej stanął na czele trzydziestoosobowej Rady Powiatu. Współzałożyciel Leżajskiego Stowarzyszenia Rozwoju, prywatnie – urodzony gawędziarz, znawca lokalnej historii oraz anegdot, konsultant kwestii stworzonych dla powiatu leżajskiego i wielki miłośnik turystyki. Tegoroczny laureat Nagrody Przyjaciela Powiatu opowiada „Kurierowi Powiatowemu” m.in. o początkach kariery urzędnika oraz pracownika samorządowego, korzeniach i domu rodzinnym. W niniejszym numerze publikujemy drugą część wywiadu.

■ **NN: Skąd wzięło się zamiłowanie do lokalnej historii?**

Myślę, że z tradycji rodzinnych i środowiska, w którym wzrastałem. Dziadek, nauczyciel w leżajskim gimnazjum, był społecznikiem i wraz z innymi zakładał różne organizacje dla rozwoju Leżajska oraz pomocowe w czasie II wojny światowej. Zresztą, cała rodzina wtedy w konspiracji działała, ale nie wszyscy o sobie wiedzieli. Tak mnie to trochę zaciekawiło, bo widziałem w domu jakieś dokumenty czy inne rzeczy z tego czasu i zacząłem pytać. Mieszkamy w tym samym domu od kilku pokoleń, więc też trochę przedmiotów różnych zostało. W tym domu zamieszkał mój pradziadek, natomiast z Leżajskiem jesteśmy związani od prapradziadka. Prapradziadkowie przyjechali tutaj z Wadowic. On był nauczycielem, dyrektorem szkoły, ale też angażował się w wiele inicjatyw społecznych, a były to przecież czasy zaborów. Na akcie założycielskim Banku Spółdzielczego obok dwudziestu paru innych nazwisk widnieją trzy nazwiska z mojej rodziny, w tym prapradziadka. Zresztą on po czterdziestu latach pracy dostał tytuł honorowego obywatela Leżajska. A drugi prapradziadek był skarbnikiem miejskim, czy jak to wówczas nazywano: „kasyerem wszelkich agend magistratu”. Zatem różne takie ciekawostki rodzinne skłoniły mnie do tego, żeby dowiedzieć się więcej. Całe szczęście, że już od dawna wypytywałem o różne rzeczy najstarszych członków rodziny i to nagrywałem, bo dziś jest to dla mnie skarbnica informacji. Jeszcze nie wszystkie uporządkowałem, ale mam nadzieję, że teraz będę miał na to czas. Żeby się w tym wszystkim nie pogubić, namalowałem sobie nawet drzewko genealogiczne.

■ **Świetnie, że pan o nim wspomina, bo założyłam wcześniej, że już je pan opracował, co przy tak ciekawej historii pana rodziny – leżajszczan, którzy od kilku pokoleń budowali tkankę tego miasta – wcale mnie nie dziwi. Zastanawiam się tylko do jak głębokich korzeni się pan dokopał?**

Te korzenie sięgają, póki co, do moich praprapradziadków. Jedna gałąź rodziny pochodziła, jak już wspominałem, z Wadowic, a inne z Radomyśla nad Sanem i Drohobycza.

■ **Ciekawi mnie, jak pana rodzina funkcjonowała i radziła sobie podczas II wojny światowej?**

Zapewne jak dla większości, tak i dla nich było to dosyć trudne doświadczenie. Radzili sobie jak mogli. Przyjeżdżali do nas też krewni przekonani, że w małym miasteczku jest bezpieczniej, więc zwykle w naszym domu było pełno ludzi, czyli jak się to mówi: prowadziliśmy dom otwarty. Przychodzili różni ludzie, między innymi prawnicy i ksiądz proboszcz. Gościem do ostatnich dni wojny i życia był też pan rejent Josse. Rozmawiali i zastanawiali się, co można zrobić i jak pomóc. Dziadek był prezesem Towarzystwa Opieki Społecznej, które w czasie wojny i po wojnie wydało wiele obiadów potrzebującym. Skąd na to brali pieniądze? Nie wiem (śmiech).

■ **Ależ musiało się dziać w tym pana domu! Myślę, że warto tu wspomnieć również o pana mamie, która miała zapewne w tym swój udział, także z racji jej wymagającego niebywałe odwagi zaangażowania w działalność konspiracyjną.**

Niewątpliwie, choć mama często temu zaprzeczała. Oceniała to dość logicznie mówiąc, że zrobiła to, co każda polska dziewczyna powinna zrobić. Była łączniczką, kwatermistrzem, miała też przeszkolenie sanitarne, ale najczęściej nosiła meldunki od wskazanych do uprawnionych osób. Nie uważała, że robi coś wyjątkowego. Brat mamy był szefem wywiadu AK, a jej ojciec, czyli mój dziadek, angażował się w tajne nauczanie. Nawet u nas w domu matury były. Mama miała kontakty z Wołyńniakiem. Brała udział w szeregu różnych zadań, także dotyczących akcji „Burza”. Rozwoziła prasę i różne podziemne wydawnictwa. Aż do Żołyni i nawet dalej rowerem jeździła, nie bała się choć zdarzały się sytuacje niebezpieczne. Także i po wojnie, kiedy ubecy ją pod karabi-

nem na strych prowadzili, bo szukali Ojca Jana (Franciszek Przysiężniak, przyp. red.).

■ **Aresztowano ją?**

Tak, kilka razy. A w 1949 roku, kiedy była wysoko w ciąży, poroniła, bo przecież to wszystko wiązało się z olbrzymim stresem. Wypuścili ją na chwilę, potem znów aresztowali, następnie był wyrok w fikcyjnym procesie – pięć i pół roku za „próbę obalenia ustroju”. Mama odsiedziała trzy lata w więzieniu kobiecym w bydgoskim Fordonie, bo potem objęła ją amnestia. Ja się dziwię, że tak można wszystko wytrzymać i pomimo tych przeżyć być pogodnym.

■ **Umiała się jeszcze cieszyć życiem po tym wszystkim?**

Tak, oczywiście. I bardzo chętnie pomagała ludziom. Utrzymywała też po wojnie kontakty z koleżankami – byłymi więźniarkami i innymi osobami. Zresztą ja pamiętam atmosferę w domu – a było to przecież mnóstwo czasu po wojnie – i te kontakty towarzyskie będące jeszcze pokłosiem tych wojennych i przedwojennych. Wtedy też inna masa ludzi przewinęła się przez nasz dom. Była jeszcze babcia, jej siostra i druga babcia. Dziadków nigdy nie poznałem. Jeden zmarł w 1946 r., a drugiego wywieźli na Sybir. Jego dwóch synów tak samo. Mojego tatę też szukali i chcieli wysłać na Sybir, ale wiedział, że tamci są już wysłani, więc się ukrywał w Drohobyczu, z którego radzili mu wszyscy uciekać. Wziął więc młodszą żonę swojego starszego brata-leśnika, ich paromiesięczną córeczkę i udawali rodzinę. Po trudach udało im się przez Medykę i Przemysł dotrzeć do Leżajska. Tata zostawił zapiski, więc dość dokładnie wiemy, co się wtedy działo.

■ **A kto jeszcze był w domu państwa Chmurów?**

Mnóstwo ludzi, którym dziadkowie pomagali. Mieszkał z nami też brat babci i to był bardzo ciekawy człowiek. W 1920 roku uciekł z gimnazjum i wstąpił do legionów Piłsudskiego – a był wtedy jeszcze niepełnoletni. Przeszedł cały szlak bojowy i później z armią Żeligowskiego (Lucjana Żeligowskiego, przyp. red.) brał udział w tzw. buncie Żeligowskiego. Przeciekał rzeczy opowiadał o tych walkach i Sowietach. Nagrałem to wszystko. Po wojnie, babcia mając dobre serce litowała się też nad różnymi osobami, głównie znajomymi z okolicznych wiosek, które przynosiły masło lub ser, jak to w tamtych czasach bywało. Brała ich dzieci, żeby sobie tu mieszkali i do szkoły chodzili. Odrabiała z nimi lekcje i robiła dyktanda. Było tak, że czasem z jednej rodziny czwórka czy piątka dzie-

ci przeszła przez nasz dom. Niektórzy utrzymują kontakty do dzisiaj. To były porządne rodziny tylko biedne i trzeba było jakoś im pomóc.

■ **Śluchając pana opowieści, mam wrażenie, że mieliście dom... z gumy, bo trudno uwierzyć, że się tam wszyscy zmieścili.**

Z perspektywy dzisiejszych czasów faktycznie ktoś się może dziwić, jak to możliwe, że tyle ludzi się tam mogło pomieścić. Jakoś widocznie mogło (śmiech). Takie czasy. Bardzo ciekawą postacią, że tak jeszcze wtrącę, była poetka, pani Jadwiga Zengteller. Ona nie była nawet naszą rodziną, tylko szwagierką siostry mojej babci, ale mówiliśmy do niej „ciociu”. Ona i jej mąż Henryk Zengteller-Collona to bardzo ciekawe małżeństwo. On był śpiewakiem operowym. Miał głos i talent – śpiewał na scenach operowych. W rodzinie mówiono, że w La Scali, ale nie mogłem znaleźć informacji na ten temat, natomiast, że w Augsburgu śpiewał to wiem na pewno. Dostyć szybko stracił głos. Przyjaźnili się z hrabią Tarnowskim. Dawali lekcje francuskiego, gry na pianinie lub występy po różnych dworach, ale jak przyszła wojna, to klepali biedę. Tarnowscy im pomogli, bo pozwolili mieszkać w ich majątku koło Łętowni, a potem w pałacu przed Rudnikiem. Po wojnie było jeszcze gorzej. Ona znalazła w Rudniku zatrudnienie w przedszkolu, ale kazano ją zwolnić ze względów politycznych. Bardzo skromnie sobie żyli, więc nasza rodzina też pomagała, jak mogła. Ona była bardzo sympatyczna. Jej mąż dosyć szybko zmarł.

■ **I co się potem z nią stało?**

Myśmy chcieli jej pomóc, jednak ona nie chciała sprawiać kłopotu, ale na wszystkie święta i całą zimę była u nas. Wtedy też dorabiała sobie daniem lekcji francuskiego i fortepianu. Nam kazali się wtedy też uczyć francuskiego (śmiech). Pisała piękne wiersze. Próbowwała to wydawać, ale że były tam też wątki religijne, w PRL-u absolutnie nie było to możliwe. Sporą część tych rękopisów zostawiła u nas. Nawet dałem niektóre z tych wierszy profesorowi Zbigniewowi Andresowi z Rzeszowa, który się nimi zainteresował i byłem zdumiony tym, jak wysoko je ocenił. Napisał o nich tekst do „Almanachu Leżajskiego”. Pani Jadwiga Zengteller została pochowana w Rudniku, w grobie męża, ale kiedy tam jakiś czas temu pojechałem, to nie mogłem go znaleźć. Ciężkie życie miała. Przeżyła traumę w młodości, bo jej ojciec zarządzał dużymi firmami w Rosji i ona była naocznym świadkiem rewolucji. Jak myśmy się o tym dowiedzieli, to zaraz chcieliśmy, żeby wszystko opowiadała. A ona nie mogła. Mówiła tylko: „Nie pytajcie, nie pytajcie, tam naprawdę krew ulicami płynęła.” Miała też takie napady astmy, które wystąpiły po nagłej śmierci ich jedynej córki. Bawili kiedyś z mężem w Zakopanem, gdzie mieli szereg różnych znajomości i jakiś koń się

spłoszył, wskoczył na chodnik zabijając dziecko na miejscu. Ona wtedy dostała ataku astmy i potem już je często miewała.

■ **Niesamowita historia. I postać.**

Ale pomimo ciężkich przeżyć – bardzo ciepła i życzliwa. I taka uduchowiona. Napisała nawet wiersz o naszym domu. Nazywano go Gregerówką od nazwiska dziadka. Pisała: *Oto domek w schyleniu starych drzew wtulony, bez frontowej, krzyczącej, rozpysznionej miary. Dla obcego zgubiony w ulicy... Temu, który doń biegnie – jedna miła strona i jeden ważny zarys... Innych się przecież nie liczy. Stare gniazdo, co niejedne wykuło pisklęta, o każdym w kraj szeroki odbiegłym pamięta, sędziwym dachem woła.*

■ **Faktycznie, nie rzuca się w oczy, ale jednak ma coś w sobie, bo pamiętam, że gdy mieszkaliśmy jako nastolatka w pobliskich blokach, już wtedy mnie intrygował właśnie z racji swojego nietypowego położenia.**

Czasem w żartach robiłem babci wyrzuty z jego powodu. Dom kupili pradziadkowie. Był taki czas, że babcia zastanawiała się, czy nie wybudować nowego, ale ostatecznie rozbudowano stary w 1933 roku o nowe pomieszczenie i pokój na poddaszu oraz łazienkę z ciepłą, bieżącą wodą, z wanną i ubikacją.

Była to wtedy druga łazienka w Leżajsku. Babcia stwierdziła, że warunki nie są najważniejsze i niech sobie przyszłe pokolenie buduje nowy dom. No i przyszłe pokolenie nie może wybudować. Mam zatem sporo zajęć remontowo-budowlanych. Ale co ja wcześniej, za PRL-u przeszedłem z tym domem! Pisałem podania, że przecieka dach, a że nie należałem tam, gdzie trzeba, to nawet przydziału sprzedaży kawałka papy nie dostałem ani dachówki. Nowsza część domu jest z 1933 r., jak już wspominałem, a ta zasadnicza, główna ma 159 lat, pochodzi z 1863 roku, czyli z czasu Powstania Styczniowego. Na belce jest taki ładny napis, który odkryłem ścigając tynk.

■ **Nasza rozmowa dobiega końca, więc trochę zmienię temat. Został pan tegorocznym laureatem Nagrody Przyjaciela Powiatu. Co dla pana oznacza to wyróżnienie?**

Po pierwsze byłem tym kompletnie zaskoczony. W pierwszym odruchu myślałem nawet odmówić. Przecież zwykle robiłem to, co należało, co było słuszne, bez względu czy mi się to osobiście opłaca. Kapituła doceniła jednak moją pracę przy rozwoju administracji rejonowej i powiatowej oraz społeczną w stowarzyszeniach i Muzeum Ziemi Leżajskiej. Podkreślono też kontynuowanie tradycji rodzinnych i dostrzeżono moje historyczne leżajskie pasje. Jestem tym zaszczycony.

■ **Bardzo dziękuję za rozmowę.**

W 2021 r. Zespół Szkół Licealnych im. Bolesława Chrobrego w Leżajsku otrzymał Akredytację Narodowej Agencji Programu Erasmus+ na lata 2021-2027, która jest gwarancją regularnego otrzymywania dofinansowania na działania związane z mobilnością w ramach programu Erasmus+. Dzięki przyznanej Akredytacji, w 2022 r. zrealizowany został program zagranicznych praktyk zawodowych dla uczniów Technikum nr 2 w Leżajsku w ramach sektora Erasmus+ Kształcenie i szkolenia zawodowe, Akcja 1.

Przyznana kwota dofinansowania ze środków Unii Europejskiej wynosi 61 644 EUR. Działania realizowane są w okresie 1 września 2021 r. – 30 listopada 2022 r. w ramach projektu Erasmus+ o numerze 2021-1-PL-01-KA121-VET-000019531. Wszystkie koszty związane z udziałem w projekcie, tj. kurs językowy, pedagogiczny i kulturowy, transport międzynarodowy, pobyt wraz z wyżywieniem, ubezpieczenie i koszty organizacji stażu, są finansowane ze środków programu Erasmus+.

W połowie maja 2022 r. grupa 37 uczniów klas trzecich, wyłonionych w procesie rekrutacji, zrealizowała praktyki zawodowe w Grecji, w regionie Pieria. Staż zaplanowany był dla uczniów kształcących się w zawodach: technik logistyk, technik spedytor i technik ekonomista. Uczniom towarzyszyli opiekunowie ze szkoły.

Realizacja mobilności polegała na zdobywaniu przez uczniów praktycznego doświadczenia zawodowego oraz podniesieniu umiejętności językowych. Staże zawodowe odbywały się w przedsiębiorstwach z branży logistycznej, spedycyjnej oraz ekonomicznej i były dostosowane do programu nauczania. Uczniowie rozwinęli kompetencje twar-

de oraz zyskali wiedzę i umiejętności umożliwiające efektywne wykonywanie zadań. Staż zagraniczny to także możliwość rozwinięcia kompetencji miękkich, takich jak: kreatywność, samodzielność, umiejętność szybkiego podejmowania decyzji, odpowiedzialność, łatwość nawiązywania kontaktów, otwartość na inne kultury i umiejętność pracy w grupie. Oprócz zdobywania nowych umiejętności zawodowych, uczniowie poznali też zabytki i kulturę regionu, w którym przebywali.

Uczestnictwo w programie zainspirowało młodzież do pogłębiania wiedzy i rozwijania aktywności poznawczej, co ma przełożenie na zdobywanie kluczowych kompetencji zawodowych również w dalszej perspektywie. Ma to fundamentalne znaczenie dla młodego człowieka, który będzie poszukiwał dostępu do rynku pracy także w bardzo niesprzyjających dla siebie okolicznościach.

Zwieńczeniem projektu praktyk zagranicznych było wręczenie uczniom certyfikatu Europass Mobilność, który potwierdza nabyte kwalifikacje zawodowe i jest honorowany na terenie Unii Europejskiej.

ZSL

Letni obóz klasy „CYBER” w Gdyni

Od 4 do 9 lipca klasa o profilu cyberbezpieczeństwo i nowoczesne technologie informatyczne z Zespołu Szkół Licealnych w Leżajsku uczestniczyła wraz z wychowawczynią Bożeną Leniart w letnim obozie zorganizowanym przez Morskie Centrum Cyberbezpieczeństwa przy Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni.

W obozie uczestniczyło 15 szkół z całej Polski realizujących program „CYBER.MIL z klasą”. Uczniowie mieli możliwość zapoznać się z tradycjami i działalnością Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni. Ponadto dla uczestników przygotowano wiele „cyberkonkursów” i ciekawych warsztatów edukacyjnych z zakresu cyberbezpieczeństwa.

Obóz był okazją do poznania się i integracji uczniów „cyberklas” z całej Polski, realizujących program „CYBER.MIL z klasą”. Wspólny wieczór przy grillu i rywalizacje w zawodach sportowych pozwoliły uczniom na wymianę doświadczeń i nawiązanie licznych kontaktów.

Oprócz nauki uczestnicy zwiedzali Port Wojenny w Gdyni i odbyli wycieczki do miast: Sopotu, Gdyni i Gdańska.

Uczestnicy obozu wraz z wychowawczynią dziękują jego organizatorom: dyrektorowi Morskiego Centrum Cyberbezpieczeństwa prof. AMW dr. hab. Jerzemu Kosińskiemu, zastępcy dyrektora MCC prof. AMW dr. hab. Grzegorzowi Krasnodębskiemu, zastępcy dyrektora MCC dr. inż. Jakubowi Sycie, dr. inż. Robertowi Janeczowskiemu, kmdr por. mgr inż. Piotrowi Kacie.

Bożena Leniart

Zespół Szkół Technicznych w Leżajsku

Zespół Szkół Technicznych w Leżajsku należy do najlepszych i najbardziej renomowanych szkół technicznych w województwie. Potwierdza to ranking miesięcznika „Perspektywy”, w którym placówka po raz kolejny otrzymała tytuł „Brązowej Szkoły”.

Wyróżnienia przyznaje Kapituła Ogólnopolskiego Rankingu Szkół Średnich, w skład której wchodzi przedstawiciele najważniejszych środowisk edukacyjnych w Polsce. Uczniowie po zakończeniu szkoły i uzyskaniu kwalifikacji w zawodzie, znajdują zatrudnienie zarówno na rynku krajowym, jak i zagranicznym. Umiejętności i wiedza zdobyta w czasie nauki oraz dobre relacje z nauczycielami owocują częstymi wizytami absolwentów. W czerwcu 2022r., odwiedzili szkołę przedstawiciele kierownictwa firmy budowlanej „Lugra”, w której pracuje absolwent ZST. Przedsiębiorstwo to realizuje liczne kontrakty w Niemczech i zatrudnia wielu absolwentów technikum. W trakcie rozmów z dyrektorem ZST zostały ustalone wstępne zasady przyszłej współpracy.

Od 23 sierpnia do 26 sierpnia, na zaproszenie prezesa firmy, w Bawarii przebywała delegacja ZST w składzie: wicedyrektor szkoły Piotr Foryt, kierownik szkolenia praktycznego Krystyna Zastawny, nauczyciel języka niemieckiego Małgorzata Jakubowska, zastępca kierownika praktycznej nauki zawodu Piotr Turczyn, technolog Sebastian Karoń oraz specjalista ds. spawalnictwa Andrzej Socha.

Podczas krótkiego pobytu w Niemczech nauczyciele poznali nowoczesne technologie i procesy produkcji wykorzystywane podczas

prefabrykacji wyrobów w branży budowlanej w zakładzie Hönninger (Eglharting), zakładzie Max Bögl (Bachhausen i Sengenthal) i zakładzie Fuchs EuroPoles GmbH (Neumarkt).

Obserwując procesy produkcyjne w poszczególnych zakładach, delegacja miała okazję zobaczyć między innymi prefabrykację elementów mostowych, elewacyjnych, modułów mieszkaniowych, części wchodzących

w skład turbin wiatrowych. We wszystkich procesach technologicznych niezbędne są kwalifikacje, jakie w tym zakresie oferuje ZST.

Podczas wizyty w zakładach spotkaliśmy wielu absolwentów szkoły, którzy są wysoce cenionymi fachowcami, zajmującymi bardzo odpowiedzialne stanowiska. Deficytowymi i co za tym idzie poszukiwanymi zawodami są spawacze, zbrojarze, stolarze, cieśle, betoniarze, operatorzy obrabiarek sterowanych numerycznie, elektrycy, monterzy suchej zabudowy i robót wykończeniowych. Spotkanie uświadomiło nam, w jaki sposób modyfikować programy nauczania w wymienionych zawodach, aby optymalnie dostosować umiejętności uczniów do wymagań współczesnego rynku pracy. Efektem wyjazdu będzie kontynuowanie współpracy ZST w Leżajsku z firmą Lugra, w postaci praktyk zawodowych, wizyt celowanych, wymiany doświadczeń pomiędzy nauczycielami zawodu a przedstawicielami przedsiębiorstwa.

Miłym akcentem pracowitego pobytu było zwiedzanie Muzeum BMW w Monachium oraz malowniczej i znanej z ważnych wydarzeń historycznych Norymbergii – perły Bawarii.

ZST

Świetne wyniki informatyków w konkursie „Bóbr-MAP”

Konkurs informatyczny „Bóbr-MAP” ma na celu rozwój i kształtowanie myślenia algorytmicznego oraz popularyzację posługiwania się technologią informacyjną i komunikacyjną wśród uczniów. Charakter zadań konkursowych ma duży wpływ na zainteresowanie konkursem. Zadania są na ogół związane z posługiwaniem się komputerem i jego oprogramowaniem przy rozwiązywaniu różnych sytuacji i problemów, pochodzących z różnych zastosowań i przedmiotów nauczania takich jak: język ojczysty, język obcy, geografia, historia, sztuka, technika i matematyka. Niektóre zadania dotyczą budowy komputerów, inne oprogramowania użytkowego. Zadania często są związane również z kulturą i językiem.

Podczas wakacji Zespół Szkół Technicznych otrzymał wyniki III i IV edycji konkursu. Uczniowie biorący udział w konkursie: Kacper Potaczala i Maciej Wróbel zostali laureatami I miejsca III edycji, dodatkowo Kacper otrzymał wyróżnienie w IV edycji konkursu.

ZST

**Ośrodek Szkolno-
Wychowawczy w Leżajsku**

**Laboratoria
Przyszłości**

Laboratoria Przyszłości to program Ministerstwa Edukacji i Nauki powstały we współpracy z Centrum GovTech w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Szkoła podstawowa w Specjalnym Ośrodku Szkolno-Wychowawczym im. św. Jana Pawła II w Leżajsku bierze udział w realizacji projektu. Wspólną misją jest stworzenie nowoczesnej szkoły, w której zajęcia będą prowadzone w sposób ciekawy, angażujący uczniów oraz sprzyjający odkrywaniu ich talentów i rozwijaniu zainteresowań.

Celem inicjatywy jest wsparcie wszystkich szkół podstawowych w budowaniu wśród uczniów kompetencji przyszłości z tzw. kierunków STEAM (nauka, technologia, inżynieria, sztuka oraz matematyka). W ramach Laboratoriów Przyszłości organy prowadzące szkoły otrzymały od państwa wsparcie finansowe warte ponad miliard złotych, dzięki któremu miliony polskich uczniów będą mogły uczyć się poprzez eksperymentowanie i zdobywać w ten sposób praktyczne umiejętności.

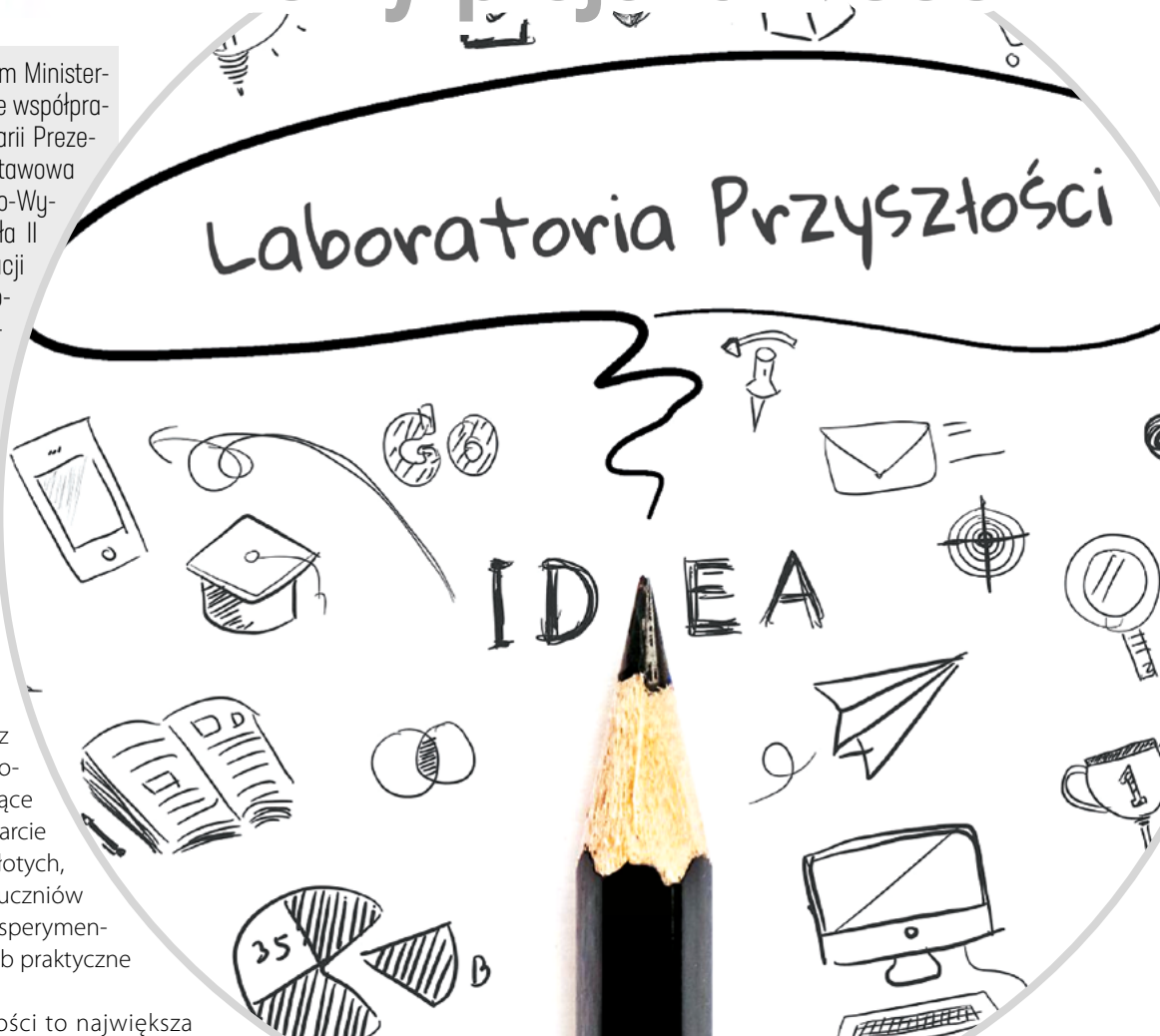
Program Laboratoria Przyszłości to największa od lat szansa na wprowadzenie do szkoły innowacyjnych procesów dydaktycznych. Rozwijanie rzeczywistych kompetencji przyszłości: kreatywności, umiejętności rozwiązywania problemów o charakterze interdyscyplinarnym. Projekt pomaga rozbudzać wśród młodzieży pasje przyrodnicze, technologiczne i matematyczne. Laboratoria Przyszłości to angażujące i nowoczesne zajęcia szkolne.

Szkoła Podstawowa w leżajskim SOSW otrzymała wsparcie w wysokości 30 tysięcy złotych. Najważniejszym zakupem z katalogu podstawowego są drukarki 3D, które wykorzystywane będą na zajęciach techniki, plastyki, informatyki i innych. To zupełnie nowe pomoce dydaktyczne, która wpłyną znacząco na metody i formy pracy z uczniami na lekcjach. Dzięki programowi wyposażenie szkoły wzbogaciło się o nowoczesny zestaw nagłaśniający na klasowe i szkolne imprezy, sprzęt do studia nagrań wideo oraz foto, do nauki filmowania i fotografowania.

Laboratoria Przyszłości to nowoczesny sprzęt, który uatrakcyjni zajęcia szkolne i pozwoli uczniom rozwijać swoje zainteresowania nie tylko na lekcjach techniki i w ramach innych obowiązkowych zajęć edukacyjnych, lecz także w ramach zajęć pozalekcyjnych, kół zainteresowań i innych form rozwijania umiejętności.

SOSW

Laboratoria przyszłości – nowy projekt w SOSW

LABORATORIA PRZYSZŁOŚCI

TO PONAD MILIARD ZŁOTYCH M.IN. NA:

- DRUKARKI 3D,
- ROBOTY EDUKACYJNE,
- MIKROKONTROLERY,

- NARZĘDZIA,
- SPRZĘT AUDIO-WIDEO,
- GOGLE WIRTUALNEJ RZECZYWISTOŚCI

WWW.GOV.PL/LABORATORIA

„Legenda o Smętku” w wydaniu plenerowym

W niedzielny wieczór, 21 sierpnia, na placu przed Muzeum Ziemi Leżajskiej odbyło się plenerowe widowisko pt. „Legenda o Smętku” w wykonaniu teatru „Imaginacja”. Misją „Imaginacji” jest odciągnięcie dzieci od ekranów smartfonów i komputerów, jak również wyjście ze sztuką naprzeciw tym, którzy dotychczas nie mieli wiele styczności z teatrem.

Tytułowa opowieść, pierwotnie pochodząca z XV wieku, jest polską legendą o poszukiwaniu dobra, które nieraz ukrywa się pod niepozorną postacią. Historia Smętka przedstawiona została z rozmachem i swadą, przeplatana elementami tańca, muzyki, pantomimy i humoru. Nie zabrakło barwnych strojów, świateł i scenografii, które dosko-

nale wkomponowały się w otoczenie placu muzealnego.

Całość uzupełniona została efektownym pokazem ognia.

Aktorzy świetnie odegrali swoje role, co niewątpliwie jest zasługą kompetencji Agnieszki Niemiec i Jolanty Cirynt, które przygotowywały zespół do występu.

Muzeum Ziemi Leżajskiej kieruje wyrazy wdzięczności do Gminnego Ośrodka Kultury Gminy Leżajsk w Giedlarowej oraz do jego filii: Ośrodka Kultury w Biedaczowie za organizację widowiska. Ponadto dziękuje sponsorowi wydarzenia: Browarowi w Leżajsku Grupa Żywiec S.A.

MZL

Zespół Pieśni i Tańca „Leliwa” na festiwalu w Albanii i Macedonii

W dniach 2-13 lipca Zespół Pieśni i Tańca „Leliwa” z Leżajskiego gościł na festiwalu folklorystycznym w Fest Durrës (Albania) oraz w Ohrid (Macedonia). Zespół prezentował polskie narodowe i regionalne tradycje taneczne.

Na festiwalowej scenie przy głównym placu Sheshi Liria „Leliwa” zatańczyła suitę tańców rzeszowskich, a dziewczyny z zespołu wokalnego „Meritum” zaśpiewały piosenki ludowe: „W moim ogródecku”, „Oj świeci księżyc świeci” i „Lipka”. Zespół zwiedził wiele ciekawych miejsc m.in Plac Skanderbega w Tiranie, pomnik Aleksandra Macedońskiego, Jezioro Matka w kanionie Matka, Jaskinie Vrelo.

Organizatorzy wyjazdu dziękują sponsorom za wsparcie finansowe, bez których wyjazd na festiwal nie mógłby się odbyć, a młodzież z „Leliwy” mogła na Bałkanach pokazać piękne rzeszowskie tańce i stroje, reprezentować powiat leżajski, miasto, region i kraj. Sponsorzy to: Polenergia Elektrociepłownia Nowa Sarzyna Sp. z o.o., Powiat Leżajski, Bank Spółdzielczy w Leżajsku, Krystyna i Henryk Bereziewicz – Skład Części Zamiennych s.c w Leżajsku, Tadeusz Rutkowski, Małgorzata Trębacz – Usługi Transportowe w Leżajsku, Artur Jakubowski – Zielone Fermy sp. z o.o.

EK

Objawienia maryjne ^{Cz. I.}

Zespół kościoła i klasztoru oo. Bernardynów w Leżajsku należy do najcenniejszych obiektów sakralnych na Podkarpaciu, zarówno w wymiarze duchowym, jak i architektonicznym. Jego początki są nierozdzielnie związane z rozwojem kultu maryjnego w Leżajsku w II poł. XVI wieku. Literatura przedmiotu jest bardzo obszerna, począwszy od bogatej dokumentacji źródłowej w formie rękopisów i starodruków z I poł. XVII wieku do licznych publikacji naukowych opisujących wydarzenia, które miały miejsce w borze leżańskim w latach 1560-1629. Spośród najważniejszych rękopisów należy wymienić „Metrykę Najświętszej Panny Cudownej miejsca Leżańskiego”. Składa się ona z kilku rozdziałów. Według badań Piotra Palucha za najstarsze rozdziały „Metryki” należy uznać „Historję albo Oryginał o Zjawieniu” oraz pierwszą część cudów leżańskich w rozdziale „Cudowne Dobrodziejstwa”, które kończą się na zapisie z 10 września 1620 r. Pierwszym redaktorem „Metryki” był o. Walerian Rastovius, bernardyn pełniący funkcję spowiednika w leżańskim klasztorze. Łaciński tekst pt. „Catalogus” jest następnym rozdziałem, autorstwa o. Ludwika Janidło i pochodzi z lat 1633-1634. Zawiera on szerszy opis wydarzeń w borze leżańskim związanych z objawieniami Matki Bożej oraz początkami sanktuarium na miejscu świętym.

Tzw. „Księga Ligońskiego” („Akta Stanisława Ligońskiego, kleryka archidiecezji gnieźnieńskiej, notariusza publicznego auctotitatae apostolica i konsystorza foralnego w Sandomierzu”) zawiera opis 13 świadectw cudów, które wydarzyły się w Leżajsku do 1629 r. Zostały one spisane przez komisję, którą powołał biskup przemyski Henryk Firlej 22 września 1632 r. Relacje świadków objawień Matki Bożej zostały zebrane pod przysięgą i przedstawione 21 kwietnia 1633 r. o. Bonawenturze Radawieckiemu, gwardianowi leżańskiego klasztoru. Główną rolę w doborze świadków odegrał o. Ludwik Janidło, kaznodzieja i wykładowca teologii moralnej w klasztorze. Wśród nich znaleźli się m.in.: Grzegorz Strykowski, burmistrz Leżajska w 1590 r., Jan Moska, kościelny drewnianego kościółka i podwójci Kacper Marchocki, dawny sługa księcia Aleksandra Ostrońskiego z Woli Zarzyckiej, Marcin Olko, współpracownik To-

Dzieje sanktuarium oo. Bernardynów w Leżajsku w okresie staropolskim

Wizja Tomasza Michałka, malarz nieznan, ok. 1634 r., Leżajsk, Klasztor OO. Bernardynów

masza Michałka i sędziwy burmistrz Sebastian Bednarz.

W 1634 r. komisja w składzie: doktor obojga praw Jakub Śliwski, archidiakon przemyski, profesor Akademii Krakowskiej i kanonik przemyski Tomasz Adam Szłozkowski oraz prepozyt leżańskiego kościoła (fary) Feliks Skaryszewski podpisał dokument, w którym ustalono, iż w przebadanych przez komisję przypadkach cudownych łask i uzdrowień

nie ma fałszu. Na podstawie tego dekretu biskup Firlej 20 listopada 1634 r. pozwolił na publiczne rozgłaszanie cudów i tym samym zaaprobował kult obrazu Matki Bożej Leżańskiej.

Za pierwszą zapowiedź o mających się wydarzyć cudach należy uznać świadectwo Jana Moskala o młynarzu Rechcie z Siedlanki z ok. 1560 r., w którym stwierdza, iż (...) był *ieden młynarz na Siedlance Rechta nazwany, który według oka ludzkiego y rozumienia był nabo-*

Scena podpalenia Bożej Męki, fragment obrazu Tomasz Michałek w więzieniu, malarz nieznany, ok. 1634 r. Leżajsk, klasztor OO. Bernardynów

Boża Męka, autor nieznany, koniec XVI w. Leżajsk, bazylika OO. Bernardynów

ny dobrze prawie przed tym zjawieniem Michałkowi pomienionemu, powiadał iż długo krótko na gorecce piasku tego w borku, ma bydz coś na boznego", „Księga Ligońskiego” uwzględnia również świadectwa pasterzy: Sobka Talarzyka i Krzysztofa Mazurka ze Siedlanki. Talarzyk wspomina, że podczas pasania była wraz z innymi dziećmi ukazała się (...) panienka piękna biała w białym ubiorze jak śnieg... Słowa jego potwierdza Mazurek, który to słyszał osobiście od niego oraz opowiedział, że także (...) y drugim, że miał widzenie na tym miejscu kedy teraz kościół Oyców Bernnarynow murowany jest... O. Ludwik Janidło w wydany w 1646 r. dziele „Odmalowanie Obrazu Leżajskiego” datuje je na 1593 r. Innym, późniejszym świadectwem jest relacja Marcina Olko, współpracownika Tomasza Michałka, który w 1629 r. przed uroczystością Wniebowzięcia NMP, idąc do kościoła przed wschodem słońca, ujrzał (...) światłość na kształt miesiąca iasnego...

Najważniejszą postacią w objawieniach maryjnych jest niewątpliwie pochodzący z Giełdrowej piwowar Tomasz Michałek, znany z przekazów późniejszych wielu osób. Był to spokojny i pobożny człowiek prostego stanu, który często do lasu chadzał. Autor „Metryki” wrozdziale „Historja albo Oryginał o Zjawieniu” podaje, iż: *Czasu jednego, gdy się dłuży nad zwij czas zabawił [Michałkę], obaczył światłość wielką, która Bor i drzewa otoczyła i przelększy się,*

patrzy coby to było. Ali owa osoba spaniała i j powazna wesrodku onej iasności stanęła. Atha była Naswiętsza Panna matka syna Boze[go] która do zdumiałego one święte a szesliwe słowa wyrzekła: Tu Boga swego a syna mego chwale y pomoc moją poznacie. Tom sobie miesce obrała abym na nim ludzie ratowała y przed sijnaczkiem zastępowała. Jddze tedy do starszego co jest dozorcą miasta tego powiedz mu isz syna mego jest ta wola, Aby imięniem moim kościół mi thu zbudowali, wktorem by ludzie modliąc się mogli otrzymać przez mię tho czego by ządali. [...]

Tomasz Michałek posłusznie udał się w tej sprawie do proboszcza leżajskiego ks. Wojciecha Wyszograda i burmistrza Grzegorza Strykowski. Proboszcz nie dał mu wiary i zakazał rozpowszechniania wieści o cudownych wydarzeniach. Michałek na miejscu widzenia w lesie ustawił drewniany krucyfiks „Bożą Mękę”, do którego wierni zaczęli licznie nawiedzać. Pewnego dnia świętego Wyszograda, widząc brak wiernych w kościele farnym, pojechał pod „Bożą Mękę” i nakazał ją spalić, uderzył Michałka i odjechał do miasta. Zgromadzony wokół krucyfiks chrust się spalił, ale niebawem się okazało, że krucyfiks cudownie ocalał z płomieni. Zachował się on do naszych czasów i stanowi najcenniejszą relikwię – świadka wydarzeń sprzed 432 lat. Usytuowany jest w przeszklonej gablocie z końca XIX

wieku za ołtarzem głównym. Tomasz Michałek początkowo przebywał zarówno w więzieniu parafialnym, jak i miejskim, gdzie był zakuty w dyby, a palce u nóg i rąk miał ściskane w imadle. Uwolnienie go z więzienia przypisywano wg świadków z „Księgi Ligońskiego” wstawiennictwu Matki Bożej, gdyż w tym czasie ks. Wyszograd gwałtowna y srogą chorobą zmożon... pojechawszy do Jarosławia na leki tam że w drodze umarł. Jego następcą został ks. Jan Teolog i od początku zajęł inne stanowisko w sprawie objawień Michałka. Zorganizował uroczystą procesję i wygłosił kazanie, w którym powiedział m.in. *To jest miejsce, które Jezus Chrystus wybrał dla Najświętszej Matki. Od tej chwili jest ono własnością Błogosławionej Dziewicy.*

Cdn.

Roman Federkiewicz
Muzeum Ziemi Leżajskiej

Bibliografia:

Agnieszka Szykuła-Żygawska, Stanisław Kłosowski, *Matki Bożej wędrowanie źródłami Sanu. Krzeszów – Lipiny – Leżajsk*. Wydawnictwo Calvarianum Kraków 2011.

Piotr Paluch, *Cudowne miejsce leżajskie. Kult pątniczy XVI-XVIII wieku w świetle ksiąg cudów*. Wydawnictwo Calvarianum Kraków 2011.

Iwo Mirosław Janusz OFM, *Objawienia Matki Bożej Leżajskiej w relacji świadków wydarzeń [w:] Aleksander Krzysztof Sitnik OFM i Agata Dworzak, Sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia w Leżajsku*. Wydawnictwo Calvarianum. Kalwaria Zebrzydowska 2020.

78 rocznica wybuchu Powstania Warszawskiego

1 sierpnia na placu przed Muzeum Ziemi Leżajskiej odbył się Powiatowy Piknik Patriotyczny z okazji 78. rocznicy wybuchu Powstania Warszawskiego. Organizatorami wydarzenia był Powiat Leżajski i Muzeum Ziemi Leżajskiej. Odbyło się ono pod patronatem Starosty Leżajskiego Marka Śliźa.

W oczekiwaniu na godzinę „W” wystąpił na scenie z repertuarem pieśni patriotycznych z czasów II wojny światowej zespół wokalo-instrumentalny Śródowniskowego Domu Samopomocy w Jelnej pod kierownictwem dyrektora Danuty Kurzyp. Grupa wystąpiła w strojach nawiązujących do czasów Powstania Warszawskiego, a swoimi aranżacjami pieśni podbiła serca licznie zgromadzonych widzów.

Punktualnie o godz. 17. 00. rozpoczęła się godzina „W”. Minutą ciszy w postawie zasadniczej zebrani oddali hołd Powstańcom Warszawskim, którzy daniną swej krwi dali świadectwo walki ze znieprawdą okupantem niemieckim i przykład całemu światu umiłowania wolności. Rozległy się syreny alarmowe, w niebo zostały wypuszczone białe i czerwone balony, a odpalone race obok łopoczących na wietrze flag narodowych Polski podkreśliły rangę wydarzenia. Tym patriotycznym akcentem zajęli się harcerze z Hufca Leżajski

i strzelcy z Jednostki Strzeleckiej JS 2035 funkcjonującej przy Zespole Szkół Licealnych im. Bolesława Chrobrego w Leżajsku.

Następnie dyrektor MZL Jacek Kwieciński przywitał zaproszonych gości, wśród których znaleźli się: Poseł na Sejm RP Jerzy Paul, Starosta Leżajski Marek Śliź, Członek Zarządu Powiatu Leżajskiego Krzysztof Trębacz, Przewodniczący Rady Powiatu Leżajskiego Adam Wylaź i jej członkowie, Burmistrz Leżajski Ireneusz Stefański, zastępca dyrektora Zakładu Karnego w Rzeszowie mjr Konrad Łożański, kpt. Michał Kuśmierz z 32 batalionu lekkiej piechoty z Niska, Komendant Powiatowej Straży Pożarnej st. brygadier Józef Kludys, za-

stępca Komendanta Powiatowej Policji mł. insp. Artur Wasiuta.

Nie zabrakło również samorządowców z terenu miast i gmin powiatu, przedstawiciele instytucji, urzędów, szkół, ośrodków kultury oraz członków Rady Muzeum na czele z jej przewodniczącym Dariuszem Półciwarkiem.

W części oficjalnej głos zabrali Starosta Leżajski Marek Śliź i Poseł na Sejm RP Jerzy Paul, którzy w swych wystąpieniach zwrócili uwagę na znaczenie i heroizm Powstania Warszawskiego jako największego tego typu zrywu niepodległościowego Armii Krajowej i największej akcji zbrojnej podziemia w okupowanej przez Niemców Europie. Wy-

darzenie uświetniła V Jubileuszowa wystawa „Broń i mundur” pod patronatem Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej w Rzeszowie ppłk. Krzysztofa Kulczyckiego. Wystawę zorganizowały stowarzyszenia: Kolekcjoner Stalowa Włócznia, Stowarzyszenie Miłośników Broni Żołynia, Regionalne Centrum Wyszkolenia Strzeleckiego, HEKS Ring.

Kontynuacją występów artystycznych były koncerty w wykonaniu uczennic Eweliny Grabowskiej i Łukasza Grabowskiego, zespołu „Cantilena” z Dębna, reprezentanta Państwowej Szkoły Muzycznej I st. w Leżajsku, harcerzy Hufca Leżajsk i Aleksandra Czekmariewa z Ukrainy oraz tańce w wykonaniu Zespołu Pieśni Tańca „Leliwa” MCK w Leżajsku.

Dużą popularnością cieszyło się również zwiedzanie najnowszej stałej ekspozycji MZL „Archeologia i dzieje staropolskie Ziemi Le-

żajskiej”, podobnie jak prezentacja sprzętu Państwowej Straży Pożarnej w Leżajsku, Policji i 3 Podkarpackiej Brygady Obrony Terytorialnej. Koło Gospodyń Wiejskich z Łukowej przygotowało smaczną degustację potraw regionalnych, a Zespół Szkół Licealnych im. Bolesława Chrobrego w Leżajsku – tradycyjną wojskową grochówkę.

Organizatorzy oprócz wcześniej wymienionych jednostek dziękują partnerom: Gmin-

nemu Ośrodkowi Kultury Gminy Leżajsk, Zespołowi Szkół Licealnych im. Bolesława Chrobrego w Leżajsku, leżajskim harcerzom z ZHP Hufiec Leżajsk oraz strzelcom z Jednostki Strzeleckiej JS 2035 Leżajsk, Studiu Muskus z Jelnej oraz sponsorom: Rutkowski & Trębacz – firma transportowa, Browarowi Leżajsk Grupa Żywiec S.A., sklepowi Stanley z Leżajska.

MZL

„Pomalować świat” i „Odnaleźć siebie”

w ramach Podkarpackiego Festiwalu Osób Wyjątkowych

Współpraca instytucji działających na rzecz osób niepełnosprawnych w powiecie leżajskim zaowocowała niecodziennym wydarzeniem, które miało miejsce 23 sierpnia br. W tym dniu w Muzeum Ziemi Leżajskiej odbył się wernisaż VI edycji wystawy prac plastycznych osób z niepełnosprawnościami „Odnaleźć siebie...” oraz wystawy plenerowej „Pomalować świat” w ramach Podkarpackiego Festiwalu Osób Wyjątkowych. Współorganizatorami wydarzenia byli: Stowarzyszenie Społeczno-Kulturalne „WEKTOR” oraz Wojewódzki Dom Kultury w Rzeszowie.

Symbolicznego przecięcia wstęgi otwierającej dwie wystawy dokonali: Członek Zarządu Powiatu Leżajskiego Krzysztof Trębacz, Dyrektor PFRON Oddział w Rzeszowie Maciej Szymański, Dyrektor WDK w Rzeszowie Damian Drąg oraz mieszkaniec DPS w Brzozie Królewskiej Jan Madej i uczestnik WTZ w Leżajsku Marek Płachta.

Wystawa „Pomalować Świat”

w ramach Podkarpackiego Festiwalu Osób Wyjątkowych wędruje po całym Podkarpaciu od 10 maja 2022r. kiedy na rynku w Wielopolu Skrzyńskim, dokonano uroczystego jej otwarcia. Na wystawie zaprezentowane są zdjęcia poszczególnych prac uczestników z 27 Warsztatów Terapii Zajęciowej Województwa Podkarpackiego, w tym również Warsztatu Terapii Zajęciowej przy Caritas Archidiecezji Przemyskiej Oddział w Leżajsku. Podkarpacki Festiwal Osób Wyjątkowych, którego inicjatorem jest Wojewódzki Dom Kultury w Rzeszowie we współpracy z Polskim Towarzystwem Wspierania Warsztatów Terapii Zajęciowej „MOST”, ma na celu promocję twórczości Osób z Niepełnosprawnościami, które są uczestnikami podkarpackich WTZ-ów. Uroczyste zakończenie wystawy odbyło się 10 września 2022r. na rynku w Rzeszowie.

Wystawa „Odnaleźć siebie...”

nad którą patronat honorowy sprawuje Starosta Leżajski Marek Śliż, prezentuje prace przygotowane przez 15 instytucji działających na terenie powiatu leżajskiego: Dom Pomocy Społecznej im. Józefa Żurawia w Brzozie Królewskiej, w którym powstał plakat wystawy, Warsztat Terapii Zajęciowej w Leżajsku, Środowiskowy Dom Samopomocy w Sarzynie, Środowiskowy Dom Samopomocy w Jelnej, Dom Pomocy Społecznej w Piskorowicach -Mołniah, Dom Dziennego Pobytu Senior+ w Przychojcu, Środowiskowy Dom Samopomocy w Laszczynach z filią w Zmysłówce, Dom Dziennego Pobytu w Nowej Sarzynie, Zakład Aktywności Zawodowej w Nowej Sarzynie, Środowiskowy Dom Samopomocy w Starym Mieście, Niepubliczny Ośrodek Rewalidacyjno-Wychowawczy w Nowej Sarzynie, Przedszkole Specjalne w Nowej Sa-

rzynie, Dzienny Dom Pomocy w ramach projektu Aktywny Senior 2 w Grodzisku Dolnym, Klub Seniora+ w Ożannie oraz Ośrodek Rewalidacyjno-Wychowawczy w Korczowiskach prowadzony przez Stowarzyszenie „Dobry Dom”. Partnerami wydarzenia są Muzeum Ziemi Leżajskiej oraz Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Leżajsku.

Gościem specjalnym wernisażu był muzyk Grzegorz Mazur, który zachwycił zgromadzonych wspaniałą grą na akordeonie i fortepianie.

Wystawę „Odnaleźć siebie...” można oglądać do 31 października.

Organizatorzy serdecznie dziękują wszystkim instytucjom oraz osobom zaangażowanym w przygotowanie ekspozycji, a w szczególności artystom, za sprawą których wystawa ta stała się ważnym wydarzeniem artystycznym powiatu leżajskiego.

DK

Azalia nadal w czołówce najlepszych

Sezon letni w kolarstwie szosowym rozpoczął w kwietniu 35 Międzynarodowy Wyścig Kolarski „Ślezański Mnich” w Sobótce obok Wrocławia. Wyścig należał do Malwiny Mul, która z dużą przewagą nad drugą zawodniczką przyjechała jako pierwsza na metę. Dzień później zawodnicy Azalii startowali w I serii Pucharu Polski w Zielonej Górze. Tu także mogli liczyć na dobre wyniki. Mikołaj Kleczkowski wygrał jazdę na czas oraz zajął drugie miejsce w wyścigu ze startu wspólnego. Druga była także Malwina Mul. Mikołaj startował w kategorii żak, Malwina – w kategorii juniorka.

II seria Pucharu Polski odbyła się w Lubartowie. Tu także zawodnicy Azalii dali o sobie znać. Mikołaj Kleczkowski wygrał jazdę na czas oraz ze startu wspólnego, a jego starszy kolega Jan Kupras zajął czwarte miejsce w jeździe na czas na dystansie 5 km w kategorii młodzik.

Także w III serii Pucharu Polski miały miejsce dwa zwycięstwa w jeździe indywidualnej na czas oraz ze startu wspólnego Malwiny Mul oraz dwa zwycięstwa Mikołaja Kleczkowskiego. Dobrze, czwarte miejsce zajął Jan Kupras w czasówce oraz szóste miejsce w wyścigu ze startu wspólnego, zaś Lena Ożóg piątą w wyścigu indywidualnym na czas – oboje w kategorii młodzik.

V seria Pucharu Polski odbyła się w Dobromierzu i tam także niezawodna okazała się Malwina Mul, która wygrała zarówno czasówkę, jak i wyścig ze startu wspólnego. W Tarnawie Podgórnej obok Poznania zorganizowano VI serię Pucharu Polski w kolarstwie szoso-

wym. Kolejny raz z rzędu obie ww. konkurencje wygrała Malwina Mul. Jej młodszy kolega Jan Kupras uplasował się na szóstym miejscu w czasówce.

Mistrzostwa Polski odbyły się w Nowym Dworze Mazowieckim. Malwina po defekcie roweru na 7 km przed metą musiała zmienić rower, co zajęło trochę czasu. Dotarła do peletonu tuż przed metą i zdołała wywalczyć srebrny medal Mistrzostw Polski. W tym przypadku zdobyty medal był dużym sukcesem. W wyścigu na czas Malwina zajęła czwarte miejsce, tuż za podium, a jej koleżanka Natalia Muskus uplasowała się na 16 miejscu i również zdobyła punkty do współzawodnictwa dzieci i młodzieży na szczęblu krajowym.

Zaraz po Mistrzostwach Polski Malwinę powołano do reprezentacji Polski na Mistrzostwa Europy w Portugalii. W pierwszych dniach mistrzostw rozgrywane były wyścigi indywidualne na czas, w których startowały dwie zawodniczki z Polski. Malwina Mul poradziła sobie znakomicie na ciężkiej trasie po terenie pagórkowatym na dystansie 22 km. Zajęła 10 miejsce, co jest jak dotychczas największym z sukcesów, ponieważ polskie zawodniczki nie ścigały się często w Pucharach Świata czy Europy. Jej koleżanka z reprezentacji zajęła 28 miejsce, ze stratą prawie 2 minut do Malwiny. Wyścig ze startu wspólnego układał się dla Malwiny do momentu kolizji, w której uczestniczyła. Wówczas także musiała zmienić rower. Ostatecznie zajęła najwyższe wśród Polek miejsce: 28.

W Zubrzycy Górnej koło Rabki Zdroju przeprowadzono Międzywojewódzkie Mistrzo-

stwa Młodzików w kolarstwie szosowym w kategoriach: wyścig indywidualny na czas oraz wyścig dwójkami na czas. Województwo podkarpackie reprezentowały dwa kluby: Resovia Rzeszów i Smak Górno Poltino Azalia Brzoza Królewska. Dużym sukcesem w jeździe indywidualnej na czas może pochwalić się Jan Kupras, który zajął 1 miejsce. Na dobrym, 5 miejscu, uplasował się Kamil Kulec, zaś Hubert Kulec dojechał na metę jako 13. Wśród młodziczek 2 miejsce zajęła Lena Ożóg. W jeździe dwójkami na czas duet w składzie Jan Kupras i Kamil Kulec nie miał sobie równych. Zawodnicy Azalii zdobyli nad rywalami ponad jednodominutową przewagę. Punktowane, 5 miejsce zajęła inna dwójka zawodników z Azalii. Wspomniane mistrzostwa są najważniejsze w kategorii młodzików i młodziczek, bo punktowane we współzawodnictwie dzieci i młodzieży na szczęblu krajowym. W tej kategorii pozostały do rozegrania jeszcze dwa wyścigi: wyścig ze startu wspólnego, który rozgrywany będzie w Nowej Sarzynie, a organizowany jest przez KLKS Azalia wspólnie z Powiatem Leżajskim. Na zakończenie sezonu zostaną rozegrane zawody w kolarstwie górskim MTB w Białymstoku.

Stanisław Zygmunt

PAŹDZIERNIK

IMPREZY KULTURALNE

KONKURS LITERACKO-PLASTYCZNO-FOTOGRAFICZNY „CZERY PORY ROKU W NASZEJ GMINIE - JESIEŃ”

Termin: 1-25 października

Organizator: Ośrodek Kultury w Grodzisku Dolnym

Miejsce: OK w Grodzisku Dolnym

Opis: Konkurs dla dzieci i młodzieży ze szkół podstawowych z terenu gminy Grodzisko Dolne polegający na wykonaniu pracy plastycznej, fotografii bądź formy literackiej przedstawiającej ciekawe krajobrazy i miejsca w gminie w jesienniej scenarii.

WYSTAWA POKONKURSOWA

„WIERŠE MARII KONOPNICKIEJ W DZIECIĘCEJ ILUSTRACJI”

Termin: 1-20 października

Organizator: Ośrodek Kultury w Grodzisku Dolnym

Miejsce: OK w Grodzisku Dolnym

Opis: Wystawa prac dzieci z przedszkoli i placówek opiekuńczo-wychowawczych z terenu gminy Grodzisko Dolne mających na celu uczczenie Roku Marii Konopnickiej.

KONKURS RECYTATORSKI

„MARIA KONOPNICKA DZIECIOM I MŁODZIEŻY”

Termin: 5 października

Organizator: Ośrodek Kultury w Grodzisku Dolnym

Miejsce: OK w Grodzisku Dolnym

Opis: Konkurs dla uczniów szkół podstawowych z terenu gminy Grodzisko Dolne, mający na celu upamiętnienie 180-tej rocznicy urodzin poetki i pisarki Marii Konopnickiej.

FESTIWAL TEATRALNY OTWARCIE

Termin:

17 października, godz. 18:00: „Pół na pół” – Agencja Artystyczna SoArt
19 października, godz. 9:30: „Warzywa i owoce mają czarodziejskie moce” – MASKA Teatr Edukacji i Profilaktyki z Krakowa

19 października, godz. 10:30: „Nick Viktoria” – MASKA Teatr Edukacji i Profilaktyki z Krakowa

9 listopada, godz. 8:30 i 10:00: „Plastusiowy pamiętnik” – Narodowy Teatr Edukacji Wrocław

9 listopada, godz. 11:30: „W krainie mitów” – Narodowy Teatr Edukacji Wrocław

21 listopada, godz. 11:00, 18:00: „Blaski i cienie” – Teatr Maska w Rzeszowie

Miejsce: Scena widowiskowa w Miejskim Centrum Kultury w Leżajsku

Organizator: Miejskie Centrum Kultury w Leżajsku

Opis: Festiwal Teatralny Otwarcie powstał z myślą o stale rosnącej liczbie osób zainteresowanych teatrem. Podczas kilku dni trwania imprezy prezentowane są zarówno spektakle teatrów zawodowych, jak i ciekawe zjawiska w teatrze amatorskim. W tym roku zapraszamy na sztuki teatralne dla dzieci, młodzieży i dorosłych.

„W krainie mitów”
Narodowy Teatr Edukacji Wrocław

GMINNY PRZEGLĄD PIEŚNI BIESIADNEJ

Termin: 23 października

Miejsce: Gminny Ośrodek Kultury w Giedlarowej

Organizator: GOK w Giedlarowej

Opis: Przegląd twórczości zespołów działających na terenie gminy Leżajsk

IMPREZY SPORTOWE

10TH POLISH OPEN WKB JUNIOR & GALIZIA CHILDREN CUP

Termin: 1 października

Miejsce: Hala ZSL w Leżajsku, ul. M. Skłodowskiej-Curie 6

Organizator: Leżajski Klub Kyokushin Karate

Opis: Zawody z udziałem ekip składających się z dowolnej liczby zawodników w poszczególnych kategoriach wagowych z różnych Organizacji Kyokushin. Turniej będzie rozegrany w kategoriach wiekowych wg światowych przepisów WKB z podziałem na konkurencje dziewcząt i chłopców.

Powiatowy Urząd Pracy w Leżajsku informuje, że prowadzi bezterminowy nabór wniosków o przyznanie **BONU NA ZASIEDLENIE dla osób do 30 roku życia** z projektów Powiatowego Urzędu Pracy w Leżajsku

Projekt „Aktywizacja osób młodych pozostających bez pracy w powiecie leżajskim (V)”
– Wsparcie udzielane z Europejskiego Funduszu Społecznego

Projekt „Aktywizacja osób młodych pozostających bez pracy w powiecie leżajskim (VI)”
– Wsparcie udzielane z Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych

**Masz mniej niż 30 lat? Planujesz podjąć pracę lub działalność gospodarczą
ponad 80 km od miejsca obecnego zamieszkania?
MOŻESZ OTRZYMAĆ 9 000 zł – SKORZYSTAJ Z BONU NA ZASIEDLENIE**

Jak to zrobić?

1. Zgłoś się do Powiatowego Urzędu Pracy w Leżajsku (jeśli nie jesteś zarejestrowany – to się zarejestruj)
2. Złóż wniosek o przyznanie bonu na zasiedlenie
3. Dostajesz pieniądze
4. Wyjeżdżasz i podejmujesz pracę, a umowę dostarczasz do urzędu
5. Nie musisz zbierać faktur i rachunków
6. Musisz jedynie przepracować 6 miesięcy w okresie 8 miesięcy od otrzymania z urzędu bonu.

Gdzie złożyć wniosek?

Powiatowy Urząd Pracy w Leżajsku, ul. Adama Mickiewicza 56, 37-300 Leżajsk;
tel. 17 242 73 73, 17 240 67 20; email: pup@praca.lezajsk.pl www.lezajsk.praca.gov.pl

BON NA ZASIEDLENIE – INFORMACJE

Co to jest bon na zasiedlenie dla bezrobotnego do 30 roku życia?

Bon na zasiedlenie, stanowi gwarancję przyznania środków finansowych na pokrycie kosztów zamieszkania w związku z podjęciem zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej poza miejscem dotychczasowego zamieszkania.

Jakie są warunki przyznania bezrobotnemu bonu na zasiedlenie?

Starosta może przyznać Ci bon na zasiedlenie w związku z podjęciem, poza miejscem dotychczasowego zamieszkania, zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej, jeżeli:

- 1) za ich wykonywanie będziesz osiągał wynagrodzenie lub przychód w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę brutto miesięcznie oraz z tego tytułu podlegał ubezpieczeniom społecznym;
- 2) odległość od miejsca dotychczasowego zamieszkania do miejscowości, w której zamieszkaś w związku z podjęciem zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej wynosi co najmniej 80 km lub czas dojazdu do tej miejscowości i powrotu do miejsca dotychczasowego zamieszkania przekracza łącznie co najmniej 3 godziny dziennie;
- 3) będziesz pozostawał w zatrudnieniu, innej pracy zarobkowej lub prowadził działalność przez okres co najmniej 6 miesięcy.

Bon na zasiedlenie zostanie przyznany w wysokości określonej w umowie – **9 000 zł**.

Jakie są obowiązki wynikające z otrzymanego bonu?

Jeśli otrzymasz bon na zasiedlenie, zobowiązany zostaniesz:

- 1) **do 30 dni od dnia otrzymania bonu** dostarczyć do powiatowego urzędu pracy dokument potwierdzający podjęcie zatrudnienia,

innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej i oświadczenie o spełnieniu warunku dotyczącego odległości od miejsca dotychczasowego zamieszkania do miejsca wykonywania pracy;

- 2) **2 do 7 dni**, odpowiednio od dnia utraty zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej i od dnia podjęcia nowego zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej, przedstawić powiatowemu urzędowi pracy oświadczenie o utracie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej i podjęciu nowego zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej oraz oświadczenie o spełnieniu warunku dotyczącego odległości od miejsca dotychczasowego zamieszkania do miejsca wykonywania pracy;
- 3) **3 do 8 miesięcy od dnia otrzymania bonu** udokumentować pozostawanie w zatrudnieniu, posiadanie innej pracy zarobkowej lub prowadzenie działalności gospodarczej przez okres **6 miesięcy** u jednego lub kilku pracodawców.

W przypadku niewywiązania się z obowiązków o których mowa wyżej:

- **pkt 1 i 2** – będziesz zobowiązany do zwrotu kwoty bonu w całości w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty;
- **pkt 3** – będziesz zobowiązany do zwrotu kwoty bonu proporcjonalnie do udokumentowanego okresu pozostawania w zatrudnieniu, wykonywania innej pracy zarobkowej lub prowadzenia działalności gospodarczej w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

Zaraszamy do współpracy

DOKOŁA ŚWIATA

z Ireneuszem Wołkiem

Machu Picchu

Peru cz. 2

podróż 107

Machu Picchu. W dole rzeka Urubamba

Machu Picchu to najpiękniejsze, a zarazem najbardziej tajemnicze miasto świata. Jego władcą był Pachacuti, dziewiąty król Inków. Przejął władzę od ojca i przejmując kontrolę nad sąsiednimi plemionami doprowadził swój lud do nieznanego do tej pory potęgi. A skoro jego rezydencja była w Cuzco, nasuwa się pytanie, po co zdecydował się na budowę rozległego miasta w tak trudnym i niedostępnym miejscu? Wydaje się, że najbardziej uzasadnione jest poszukiwanie odpowiedzi w inkaskich wierzeniach. Należy pamiętać, że Inkowie oddawali cześć nie tylko słońcu i naturze, ale także swojemu władcy. Uważano go przecież za boga, dlatego wiele przedsięwzięć było związanych z religią. Wybudowanie miasta położonego w takim miejscu, a więc na styku gór, rzek i nieba było dla Inków czymś zupełnie naturalnym. Tutaj bowiem Pachacuti mógł być bliżej bogów. Oczywiście jest to tylko jedno z wielu przypuszczeń. Do tej pory trwają gorące dyskusje i spory czym tak naprawdę było Machu Picchu. Czy zwykłym miastem, czy raczej miej-

Hiram Bingham III

scem kultu? Nie rozwiązano również zagadki dlaczego Machu Picchu zostało opuszczone zaledwie 100 lat od jego założenia, około 1535 roku. Na te pytania nadal nie znaleziono jednoznacznej odpowiedzi, a echa tajemnic górskiej metropolii wciąż odbijają się od ośnieżonych andyjskich szczytów.

Schodząc w stronę głównej bramy miasta z podziwem spoglądamy na otaczające nas budowle i próbujemy sobie wyobrazić, jak mogło wyglądać w latach swojej świetności.

Wróćmy jeszcze do odkrywcy Machu Picchu.

Hiram Bingham III urodził się na Honolulu. Zanim usłyszał o nim świat, studiował na trzech uniwersytetach, m.in. na Harvardzie. Przystojny blondyn, o szlachetnych rysach i o wyjątkowo jasnych włosach poślubił Alfredę Mitchell, wnuczkę Charlesa Lewisa Tiffany'ego, właściciela słynnej firmy jubilerskiej. Bingham pracował jako nauczyciel akademicki. Wykładał historię i nauki polityczne. Ten nieco stabilny tryb życia nie do końca mu odpowiadał. Kiedy więc podczas konferencji naukowej w Chile bliżej poznał dzieje Inków, poczuł nareszcie zew prawdziwego odkrywcy.

Bingham wiele podróżował. A Ameryka Południowa szczególnie go pasjonowała. Miesiącami wędrował przez odludne rejony Kolumbii i Wenezueli. Historia nigdy nieodnalezionej przez Hiszpanów stolicy Inków tak go jednak zafascynowała, że sam postanowił ją odnaleźć. Kiedy wyruszył w drogę nie spodziewał się, że natrafi tam na coś szczególnie interesującego. Zamierzał jednak sprawdzić wszyst-

Brama do miasta

kie informacje. Każda ruina mogła być Vilcabambą. Badał wszystkie przekazy i legendy. Sowiec wynagradzał miejscowych za wskazanie drogi do zaginionego miasta, o którym krążyły pogłoski. - *Nikt nie sądził, że ruiny mogą być szczególnie interesujące i nikt nie chciał ze mną iść* – wspominał potem podróżnik. Jednak z uporem, mozolnie, łamiąc paznokcie na czworakach, zdobywał porośnięte gęstą dżunglą skaliste urwiska. Potworna wilgoć i upał doskwierały niemiłosiernie. Szczyt, który był celem wyprawy, leży w strefie największych opadów we wschodnim Peru.

Gdy Bingham dotarł wreszcie do celu, zaniemówił z wrażenia. To, co zobaczył przewyższało atrakcyjnością najlepsze inkaskie mury w Cuzco, które wprawiały w podziw przybyły przez cztery stulecia.

W swoich notatkach podróżnik pisał: (...) *wszystko wyglądało jak nierealne senne marzenie. Wprost zaparło mi dech. Czym mogło być to miejsce? Dlaczego nikt nie miał o nim pojęcia?* Zaskoczony i oczarowany Bingham długo nie mógł ochłonąć z wrażenia, kontemplował to, co widział dokoła: porośnięte kłębiącą się, dziką roślinnością ulice i domy, pałace i świątynie. Z zieleni wyrastały labirynty kamiennych murów i tarasów. Niespodzianki następowały jedna po drugiej z oszałamiającą serią.

Przechodzimy przez główną bramę miasta i od razu wpadamy w płataninę zaułków, wokół których wznoszą się kamienne mury niedysiejszych domów.

Niestety, nie można według własnego upodobania eksplorować miejsc, które mamy ochotę zobaczyć. Strażnicy bardzo skrupulatnie pilnują, by turyści poruszali się wytyczoną trasą zgodną z zakupionym biletem.

Aktualnie dla wszystkich podróżników planujących odwiedzić Machu Picchu oferowane są 3 rodzaje biletów wstępu: Machu Picchu, Machu Picchu + szczyt Huayna Picchu, Machu Picchu + góra Machu Picchu.

Wariant pierwszy pozwala na zwiedzenie całego kompleksu dawnego miasta z jego najciekawszymi elementami.

Wariant drugi to trasa dla pragnących mocniejszych wrażeń. Wejście na Huayna Picchu – górę wznoszącą się nad ruinami połączone jest ze zwiedzaniem fragmentu miasta. Na tę opcję warto zarezerwować sobie cały dzień.

Sam trekking na szczyt Huayna Picchu trwa ok. 3 godzin i wymaga dobrej kondycji.

Wariant trzeci to wejście na górę Machu Picchu skąd rozpościera się widok na okoliczne szczyty plus zwiedzanie części miasta.

Należy jednak pamiętać, że każda trasa oznaczona jest widniejącą na bilecie godziną wstępu i od tego momentu mamy 4 godziny na poszczególne trasy. Na szczęście nie ma problemów i można zostać na ruinach dłużej. Trzeba również mieć na uwadze, że ruch na ruinach jest jednostronny i nie ma możliwości powrotu w ulubione miejsca.

Tak więc zgodnie z wytyczoną trasą przemierzamy kolejne uliczki podziwiając widoki, jakie mieli z okien mieszkańcy miasta.

Zatrzymujemy się przy świątyni słońca. To bardzo ważne miejsce dla mieszkańców Machu Picchu. Sam budynek jest szczególny, ponieważ jego ściany są półokrągłe, idealnie dopasowane do wznoszącej się pod nim skały. Centralnym elementem budowli jest stojąca pośrodku kamienna platforma. Ustawiona jest w taki sposób, aby odbijała światło. Inkowie czcili swoje najpotężniejsze bóstwo – Słońce, a lud wierzył, że jest jego potomkiem.

Warto pamiętać, że religia Inków miała również swoje mroczne oblicze. Wierząc, że składanie ofiar wzmocni imperium i przedłuży życie ich władcy, Inkowie gotowi byli poświęcić nawet życie swoich dzieci. Dla ludów andyjskich góry były siedzibą potężnych duchów, które trzeba było jakoś przebłagać. Temu właśnie służyły ofiary z dzieci, wybierane głównie spośród arystokracji.

Jednak Machu Picchu to również wybitne dzieło inżynierii. Miasto na wzniesieniu zamieszkiwało na stałe około tysiąca osób. Do normalnego funkcjonowania miasta konieczna była woda i pożywienie. O ile pod uprawę pól nadawała się deszczówka, to do picia już nie. Rzeka, Urubamba, płynie blisko 500 metrów niżej. Co w takiej sytuacji? I tu kolejny genialny pomysł! Na szczycie Huayna Picchu, wznoszącym się ponad miastem, Inkowie zbudowali przemyślny system do zbierania kropli wody z nieustannie ocierających się o szczyt mgieł. W zbiornikach gromadzono wodę, która systemem kanałów spływała do miasta.

Machu Picchu podzielone jest wyraźnie na dwie główne strefy: rolniczą i miejską, w któ-

rej znajdował się pałac, główny plac, fontanny, świątynie i obserwatorium astronomiczne. W tej części Machu Picchu zamieszkiwał władca ze swoją świtą, a w jego sąsiedztwie zwykli obywatele oraz kapłani z ogromną wiedzą religijną. Wydaje się, że budując Machu Picchu władca wraz z kapłanami mieli władzę nad ziemią i wodą. Ale chcieli ujarzmić również Słońce. Dlatego kapłani podczas uroczystych obchodów dokonywali na oczach wiernych symbolicznego łapania Słońca. Jak wierzone nie mogło ono już uciec, tylko wciąż oświeślało ziemię i przynosiło ze sobą noce i dni. Ten odwieczny rytuał dawał Inkom poczucie bezpieczeństwa i życia w zgodzie z nakazami bogów. Rzeczywiście, po dniu przesilenia dzień stawał się dłuższy, a poddani mogli spokojnie wrócić do swej codzienności. Odzwierciedleniem tej teorii jest miejsce o nazwie Sacred Plaza.

Przed nami Świątynia Główna. Co dziwne, nie została ona wzniesiona – tak jak pozostałe – na kamiennym podłożu lecz na gołej ziemi. Nie są znane powody, dla których tak postąpiono, zwłaszcza że Inkowie bardzo precyzyjnie planowali każdy szczegół budowy. Możliwe, że w tym przypadku działali w wielkim pośpiechu. Widać to na jednej ze ścian, która uległa częściowemu zawaleniu.

Tuż obok znajduje się Świątynia Trzech Okien. Podobnie jak inne budynki w sektorze królewskim, składa się ze znacznie większych bloków kamiennych. Niektóre ważą ponad 3 tony. Ponieważ trzy okna idealnie spoglądają na trzy góry, uznano, że okna reprezentują trzy mitologiczne jaskinie, w których bracia Ayar – troje dzieci słońca – zesłali na ziemię.

Bezpośrednio przy świątyni znajduje się kamień, który symbolizuje 3 święte poziomy: duchowość nieba (symbol Kondora), świat współczesny (puma), świat zmarłych (wąż).

Trzecią strukturą w Sacred Plaza jest Dom Najwyższego Kapłana. Chociaż nie jest jasne, czy arcykapłan rzeczywiście tu mieszkał, jest to jedyny budynek na placu, który ma cztery ściany. Dom jest jedną z najbardziej solidnych konstrukcji w Machu Picchu.

Cdn.

Zdjęcia, tekst – Ireneusz Wólek

**Zapraszam do obejrzenia filmu na YouTube:
1000 Cudów Świata – Machu Picchu**

LukeDraft
AGENCJA REKLAMOWA

SKONTAKTUJ SIĘ Z NAMI !

787 849 450
www.facebook.com/LukeDraft

IDENTYFIKACJA WIZUALNA | LOGO | BANERY
UŁOTKI | WIZYTÓWKI | OKLEJENIE SAMOCHODU
GRAFIKA POD MEDIA SPOŁECZNOŚCIOWE
NAKLEJKI | KATALOGI | PLAKATY

OGŁOSZENIE PŁATNE

SKLEP ROWEROWY SERWIS SPRZEDAŻ Żołynia ul. Białobrzeska 1 tel. 660 512 185	NAJWIĘKSZY SKLEP SPORTOWO- ROWEROWY Leżajsk ul. Mickiewicza 74, I piętro (obok dworca) tel. 666 349 932
--	---

OGŁOSZENIE PŁATNE

FRiK - doradztwo i marketing

Biuro w Leżajsku!

ul. Klasztorna 2f/4 (nad Pepco)
37-300 Leżajsk

FRiK
FABRYKA ROZWOJU
I KARIERY

Dotacje na start działalności

- dotacje na założenie działalności gospodarczej PUP, LGD, ARiMR
- dotacje dla os. powyżej 30 r.ż. oraz poniżej 29 r.ż. ze wsparciem pomostowym

Dotacje dla firm

- rozwój firm - prace B+R, innowacje, audyty wzornicze, internacjonalizacje i wiele innych
- PUP - doposażenie stanowiska pracy, prace interwencyjne, staże

Biznesplany, strategie, analizy

Doradztwo biznesowe i gospodarcze

Strony internetowe i media społecznościowe

Szkolenia i warsztaty

Kursy i szkolenia! już od PAŹDZIERNIKA

DLA FIRM

MARKETING W MAŁEJ FIRMIE

Jakie działania są skuteczne?
Jak być widocznym w Internecie?

SKUTECZNE TECHNIKI SPRZEDAŻY

Jak pozyskiwać
większą ilość klientów?

POZYSKIWANIE ŚRODKÓW Z DOTACJI

Jakie środki są dostępne?
Czy mam szansę otrzymać środki z UE?
Jak się przygotować do pozyskania środków unijnych?

DLA KLIENTÓW INDYWIDUALNYCH

LEPSZA PRACA

Jak się przygotować na zmianę pracy?
Jak się przygotować na awans?

ABC PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

Jak się przygotować do założenia
własnej firmy?

Szczegółowe informacje na stronie www.fabrykarik.pl!

@fabrykaRiK

biuro@fabrykarik.pl

www.fabrykarik.pl

+48 500 252 928

+48 536 126 266

GŁÓTÓWKA

W BANKU
OD
KREDYTÓW?

BEZ GADANIA!

Leżajsk
ul. Mickiewicza 78
czynne pon.-pt. 8.30-16.30

Bank
OD
Kredytów

 Santander
Consumer Bank